

د یوحنا رسول مکاشفه

د کتاب پېژندنه

د مکاشفې کتاب د یوحنا له خوا لیکل شوی دی. په دې مکاشفه کې عیسی مسیح یوحنا ته خپلې هغه رویاګانې وښودلې چې په راتلونکي کې به پېښې شي. دا مکاشفه د نوې لوظنامې د نورو کتابونو سره ډېر فرق لري، ځکه چې ډېرې برخې یې په استعارې او رمزي ژبه لیکل شوې دي چې ژورې او روحاني معنی ګانې لري. نو د لوستلو په وخت کې باید ورته پام وشي ترڅو تحت الفظي معنی نه شي.

دا کتاب په اصل کې د عیسی مسیح د مرګ او بېرته راژوندي کېدلو نه وروسته د روم په امپراتورۍ کې د ځورول شویو مسیحیانو د تجربې په هکله خبرې کوي. خو د هغه وخت راهیسې مسیحیانو دا کتاب د خپلې ځورونې په شرایطو کې د لارښوونې او آرامۍ دپاره تفسیر کړی دی، په داسې حال کې چې هغوی د عیسی مسیح د بېرته راتللو په انتظار دي چې د وخت په پای کې به راځي.

دا لیکنې مسیحیانو ته هیله مندي ورکوي او هغوی هڅوي، ترڅو په خپل ایمان کې وفاداره پاتې شي. که څه هم د مکاشفې د کتاب د تفسیر په هکله ډول ډول نظرونه شتون لري، خو په دې کتاب کې یو شی د ټولو دپاره په پوره توګه ښکاره دی چې خدای د عیسی مسیح په وسیله په ټولو دښمنانو باندې بری مومي او هغه کسان چې عیسی مسیح ته وفادار پاتې کېږي، په نوي اسمان او ځمکه یعنی جنت کې به اجر ولري. خدای به د هغوی اوبنګې پاکې کړي او ټولو غمونو ته به یې د پای ټکی کېږدي.

د موضوعگانو لست

د کتاب سریزه: ۱:۱ - ۸ فصل

لومړنۍ رويا او اووه كليساگانو ته پيغامونه: ۱:۹ - ۳:۲۲ فصلونه

طومار او د اووه مهرونو ماتول ۴:۱ - ۸:۵ فصلونه

د اووه سرنیو اوازونه: ۸:۶ - ۱۱:۱۹ فصلونه

بنامار او دوه ځناور: ۱۲ - ۱۳ فصلونه

د ځمکې او اسمان په هکله روياگانې: ۱۴ - ۱۵ فصلونه

د خدای د قهر او غضب جامونه: ۱۶ فصل

د بابل سقوط، د شيطان، د جعلي پيغمبر او د ځناور ماتې: ۱۷:۱ - ۲۰:۱۰ فصلونه

وروستنی قضاوت: ۲۰:۱۱ - ۱۵ فصل

نوی اسمان او نوی ځمکه او نوی اورشليم: ۲۱:۱ - ۲۲:۵ فصلونه

د عیسی راتلل: ۲۲:۶ - ۲۱ فصل

لومړنی لیکنې

۱) دا د عیسی مسیح مکاشفه ده چې خدای هغه ته ورکړې وه، ترڅو هغه پېښې چې ډېر زر باید رامنځته شي خپلو خدمتگارانو ته وښايي. هغه دا مکاشفه خپل خدمتگار یوحنا ته د فرښتې د لېرلو په وسیله ښکاره کړه. (۲) یوحنا چې هرڅه لیدلي وو هغه یې بیان کړل. دا د خدای د کلام او هغه شاهدی چې د عیسی مسیح په هکله ده. (۳) بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگویانې او پیغام نورو ته په لوړ اواز لولي او بختور دي هغه خلک چې غوږ ورته نیسي او هغه څه چې لیکل شوي دي عمل ورباندې کوي، ځکه چې هغه وخت نژدې دی چې دا هرڅه به پېښ شي.

اووه کلیساگانو ته سلامونه

۴) د یوحنا له خوا هغو اوو کلیساگانو ته چې د اسیا په ولایت کې دي. په تاسو دې د هغه چا له خوا فضل او سلامتي وي چې هغه دی، هغه ؤ او هغه راتلونکی دی او د هغو اووه روحونو له خوا چې د هغه د پاچاهۍ د تخت په مخکې خدمت کوي، (۵) او د عیسی مسیح له خوا چې وفادار شاهد دی او لومړنی زېږېدلی دی چې له مړو نه اول راپاڅېده او د نړۍ د ټولو پاچاهانو سردار دی.

هغه زمونږ سره مینه کوي او په خپله وینه یې مونږ د خپلو گناهونو نه خلاص کړي یو. (۶) هغه مونږ پاچاهۍ ته ورسولو او زمونږ څخه یې کاهنان جوړ کړل، ترڅو د هغه د خدای یعنې د هغه د پلار خدمت وکړو. په هغه دې تل تر تله جلال او قدرت وي! امین.

۷) گورۍ، هغه په ورېځو کې راځي! هرڅوک به یې په خپلو سترگو وويني او حتی هغه خلک به یې هم وويني چې هغه یې په نېزې ووايه او د نړۍ ټول قومونه به په هغه باندې ویر کوي. هو، همداسې به وشي! امین.

۸) څښتن خدای وايي: «زه الف او یا یم. چې زه هغه څوک یم چې وم، یم او راتلونکی یم، یعنې مطلق قادر خدای.»

يوحنا ته د عيسى مسيح بنکاره کېدل

٩ زه ستاسو ورور يوحنا او د عيسى پيرو يم چې په کړاوونو، د خداى په پاچاهى او په صبر او زغم کې ستاسو سره شريک يم. زه د خداى د کلام د موعظې او د عيسى په هکله د شاهدې د ورکولو په خاطر د پاتموس په نوم جزيرې ته د سزا دپاره ولېږل شوم. ١٠ دا د خښتن ورځ وه او روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم، بيا ما د شا له خوا د سرنې په شان يو لوړ اواز واورېد ١١ چې ماته يې وويل: «خه چې وينې، هغه په يو کتاب کې وليکه او هغو اووه کليساگانو يعنې د افسيس، اسميرنا، پرگاموم، تياتيرا، سارديس، فيلادلفيا او لاووديکيه کليساگانو ته يې ولېږه.»

١٢ ما خپل مخ راواړاوه چې ووينم دا څوک دى چې زما سره خبرې کوي. په هغه وخت کې مې د سرو زرو اووه څراغدانونه وليدل. ١٣ د هغو څراغدانونو په منځ کې د انسان په شان يو څوک ؤ چې يوه اوږده چپنه يې اغوستې وه او د سرو زرو يوه پټې يې د سينې څخه تاوه کړې وه. ١٤ د سر وينستان يې لکه د سپينې وړۍ يا واورې په شان سپين وو او سترگې يې د اور د لمبو په شان وې، ١٥ پښې يې د هغو برنجو په شان چې په داش کې پاک شوي وي، ځلېدلې او اواز يې لکه د تېزو اوبو د غره په شان ؤ. ١٦ هغه په خپل بڼې لاس کې اووه ستوري نيولي وو او د خولې نه يې دوه مخې تېره توره راوتلې وه او مخ يې لکه د تېز لمر په شان ځلېده. ١٧ کله چې ما هغه وليده نو زه لکه د مړي په شان د هغه په پښو کې پرېوتلم، خو هغه خپل بڼې لاس په ما کېښود او وېي ويل: «مه وپېرېه، زه اول او اخر يم. زه ژوندى يم، زه مړ شوم او اوس تل تر تله ژوندى يم او د مرگ او قبر کيلې گانې زما سره دي. ١٩ نو خه چې دې ليدلي دي هغه وليکه، هغه خه چې اوس شته او هغه خه چې وروسته به پېښ شي. ٢٠ د هغو اووه ستورو معنى او پټ راز چې تا زما په بڼې لاس کې ليدلي دي او د سرو زرو د څراغدانونو معنى دا ده: هغه اووه ستوري د اووه کليساگانو فرښتې دي او هغه اووه څراغدانونه اووه کليساگانې دي.»

د افسيس کليسا ته د عيسى مسيح پيغام

٢ ١ د افسيس د کليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اووه ستوري يې په خپل ښي لاس کې نيولي دي او د سرو زرو د اووه خراغدانونو په منځ کې گرځي.

٢) ستاسو کليسا چې کوم زحمتونه ويستلي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. ما ستاسو زيار، صبر او زغم ليدلی دی. زه پوهېږم چې تاسو بدکاره خلک زغملی نه شئ. تاسو هغه خلک ازمايلي دي چې ځان ته رسولان وايي خو نه دي، او پوه شوي يې چې هغوی دروغجن دي. ٣) زه پوهېږم چې تاسو صبر او زغم لرئ، تاسو زما په خاطر ډېرې ستونزې زغملې دي او ستومانه شوي نه يې. ٤) خو زه ستاسو نه يوه گيله لرم چې تاسو خپله لومړنۍ مينه له لاسه ورکړې ده. ٥) خو په ياد ولرئ چې تاسو د څومره لوړ مقام نه رالوږدلي يې، نو توبه وباسئ او هغه کارونه کوئ چې مخکې مو کول. که توبه ونه باسئ نو زه به درشم او ستاسو خراغدان به د خپل ځای نه لېرې کړم. ٦) خو په تاسو کې يو ښه والی شته چې تاسو د نيکولوايانو د کارونو څخه کرکه کوئ، لکه څنگه چې زه ورڅخه کرکه کوم.

٧) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي هغه ته دې غوږ ونيسي! څوک چې بريالی شي، نو زه به ورته دا حق ورکړم چې د ژوندانه د ونې مېوه چې په جنت فردوس کې ده وخورې.»

د اسميرنا کليسا ته عيسی مسيح پيغام

٨) د اسميرنا د کليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اول او اخر دی، چې مړ شو او بيا راژوندی شو. ٩) زه ستاسو د کليسا د کړاوونو او غريبی نه خبر يم، خو په حقيقت کې تاسو شتمن يې! زه د هغو خلکو د کفر ويلو څخه خبر يم چې ځان ته يهوديان وايي خو نه دي، بلکې هغوی د شيطان د کنيسې څخه دي. ١٠) د کومو کړاوونو سره چې مخامخ کېږئ، د هغو څخه مه وېرېږئ. گورئ، شيطان به ستاسو څخه ځينې زندانونو ته واچوي چې ومو ازمايي او تر لسو ورځو پورې به ځورېږئ، خو تر مرگه پورې وفادار پاتې شئ او زه به تاسو ته د ژوندون تاج درکړم.»

۱۱) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي هغه ته دې غوږ ونيسي. څوک چې بريالی شي، نو هغه به د دوهم مرگ عذاب ونه ويني.»

د پرگاموم کليسا ته عیسی مسیح پیغام

۱۲) د پرگاموم د کليسا فرېنتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې دوه مخې تېره توره لري.

۱۳) زه خبر يم چې تاسو چېرته اوسئ. ستاسو کليسا په هغه ځای کې ده چې د شيطان تخت په کې دی. خو بياهم زما نوم ته وفادار پاتې شوی. تاسو خپل ايمان له لاسه ورنه کړ، حتی په هغه وخت کې چې زما وفادار شاهد انتیپاس ستاسو په ښار يعنې هغه ځای کې چې شيطان په کې اوسېږي، شهيد شو. ۱۴) خو زه ستاسو نه يو څو گيلې لرم: په تاسو کې ځينې خلک شته چې د بلعام د تعليم څخه پيروي کوي. هغه بلعام و چې بالاق ته يې ورزده کړل چې څنگه اسراييليان بې لارې کړي او هغوی وهڅوي چې هغه خواږه وخوري چې بتانو ته وړاندې شوي وو او زنا وکړي. ۱۵) همدارنگه ستاسو په منځ کې داسې خلک شته چې د نیکولويانو د تعليم څخه پيروي کوي. ۱۶) نو توبه وباسئ، که نه نو ډېر زر به درشم او په هغې تورې به د هغوی سره جنگ وکړم چې زما د خولې څخه راووځي.

۱۷) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي، هغو ته دې غوږ ونيسي! څوک چې بريالی شي، نو زه به هغه ته هغه من چې په اسمان کې پټ دی، ورکړم او يوه سپينه تېره به ورته ورکړم چې په هغې باندې به يو نوی نوم ليکل شوی وي چې هېڅوک به د هغې په معنی باندې پوه نه شي، خو پرته له هغه چې تېره لاسته راوړي.»

د تياتيرا کليسا ته عیسی مسیح پیغام

۱۸) د تياتيرا د کليسا فرېنتې ته وليکه:

«دا د خدای د زوی خبرې دي چې د هغه سترگې د اور د لمبو په شان او پنبې يې د برنجو په شان ځلېدلې.»

١٩) ستاسو کلیسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو نه خبر یم. او ستاسو د مینې، ایماندارۍ، خدمت او ستاسو د صبر او زغم نه خبر یم او پوهېږم چې ستاسو اوسني کارونه د پخوانیو کارونو څخه ډېر ښه شوي دي. ٢٠) خو زه ستاسو نه یوه گیله لرم: تاسو هغې ښځې ته چې لکه ایزابل ده او ځان پیغمبره گڼي، اجازه ورکړې چې په خپل تعلیم سره زما خدمتگاران بې لارې کړي، ترڅو هغوی زنا وکړي او هغه خواږه وخوري چې بتانو ته وړاندې شوي وو. ٢١) ما هغې ته د توبې ویستلو وخت ورکړ، خو هغه نه غواړي چې د زناکارۍ نه لاس واخلي. ٢٢) زه به هغه د مریضۍ پر کت باندې واچوم او هغه کسان چې د هغې سره یې زنا کړې ده، په مصیبت اخته کړم او تر هغې پورې به سخت ځورېږي، ترڅو یې د خپلو کارونو څخه چې د هغې سره یې کړي دي، توبه نه وي ویستلې. ٢٣) زه به د هغې اولادونه ووژنم. په دې کار به ټولې کلیساګانې پوه شي چې زه د انسانانو د فکرونو او زړونو څخه خبر یم او زه به تاسو هر یو ته د خپلو عملونو له مخې بدل درکړم.

٢٤) خو زه تاسو او نورو کسانو ته چې په تیاتیرا کې دي، وایم: تاسو دا تعلیم نه دی قبول کړی او هغه شیان مو نه دي زده کړي چې هغوی ورته د شیطان ژور رازونه وایي. زه به په تاسو باندې نور بار وانه چوم، ٢٥) خو په هر حال ترڅو چې زه راځم تاسو باید په هغه تعلیم باندې چې درکړل شوی دی، ټینګ ودرېږئ. ٢٦) څوک چې بریالی شي او تر اخره پورې زما په حکمونو باندې عمل وکړي، زه به هغه ته واک او اختیار ورکړم چې په ټولو قومونو باندې حکومت وکړي. ٢٧) هغه به ورباندې د اوسپنې په امسا حکومت کوي او د خاورینو لوبو په شان به یې ټوټې ټوټې کړي. ٢٨) لکه څنګه چې ما د خپل پلار له خوا دا واک او اختیار تر لاسه کړی دی، زه به هغه ته د سهار ستوری ورکړم.

٢٩) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس یې کلیساګانو ته وایي هغو ته دې غوږ

ونیسي.»

د سارديس كليسا ته پيغام

۳ (۱) د سارديس د كليسا فرښتې ته وليكه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې د خداى اووه روحونه او اووه ستوري ورسره دي چې د خداى خدمت كوي.

زه ستاسو د كليسا د ټولو كارونو څخه خبر يم، تاسو تش په نامه ژوندي يئ، خو تاسو مړه يئ. (۲) بېداره شئ او هغه څه چې په تاسو كې پاتې دي او د مړه كېدو په حال كې دي هغه قوي كړئ، ځكه چې ما ستاسو يو كار هم ونه لیده چې د خداى په نظر كې كامل وي. (۳)

تاسو چې كوم څه زده كړي او اورېدلي دي، هغه په ياد ولرئ، عمل پرې وكړئ او توبه وباسئ. كه تاسو بېدار نه شئ، نو زه به لكه د غله په شان ناڅاپه درشم او تاسو به خبر نه شئ چې زه څه وخت راغلم. (۴) خو بياهم ستاسو سره په سارديس كې ځينې خلك شته چې خپل كالي يې په بديو چټل كړي نه دي. هغوى به په سپينو كاليو كې زما سره گرځي، ځكه چې د دې لايق دي. (۵) هرڅوك چې بريالى شي نو همداسې سپين كالي به ورته واغوستل شي او زه به هېڅكله د هغه نوم د ژوندون د كتاب ژوندون د كتاب نه لېرې نه كړم، بلكې زه به د خپل پلار او د هغه د فرښتو په حضور كې اقرار وكړم چې هغه زما دى.

(۶) څوك چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس كليساگانو ته وايي هغو ته دې غوږ ونيسي!»

د فيلادلفيا كليسا ته پيغام

(۷) د فيلادلفيا د كليسا فرښتې ته وليكه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې هغه سپېڅلى او رښتيني دى او دا هغه څوك دى چې د داود د پاچاهۍ كيلې ورسره ده، هغه چې كومه دروازه خلاصه كړي، نو هېڅوك نه شي كولاى چې هغه بنده كړي او كومه دروازه چې بنده كړي، نو هېڅوك يې نه شي خلاصولى.

(۸) ستاسو كليسا چې كوم كارونه كړي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. گوره، ما ستاسو په مخ

يوه دروازه خلاصه کړې ده چې هېڅوک يې بندولی نه شي. زه پوهېږم چې تاسو کمزوري يئ، خو تاسو زما په کلام باندې عمل کړی دی او زما د نوم نه منکر شوي نه يئ. (٩) گوری، زه به هغه کسان چې د شيطان د کنيسې څخه دي او ځانونه يهوديان بولي خو هغوی يهوديان نه دي او دروغ وايي، زه به هغوی راولم او ستاسو پښو ته به پرېوځي او هغوی به پوه شي چې تاسو راباندې گران يئ. (١٠) په دې خاطر چې تاسو په صبر او زغم سره زما په کلام باندې عمل کړی دی، نو زه به هم تاسو د ازمايښت د هغه ساعت نه وساتم چې د نړۍ په ټولو خلکو باندې به راځي. (١١) زه زر راځم. نو څه چې درسره دي هغه ټينگ وساتئ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای ستاسو تاج واخلي. (١٢) څوک چې بريالی شي، نو زه به د هغه نه د خپل خدای د کور ستنه جوړه کړم او هغه به هېڅکله ورڅخه دباندې ونه وځي. زه به په هغه باندې د خپل خدای نوم وليکم او د خپل خدای د ښار يعنې نوي اورشليم نوم چې د اسمان نه د خدای له خوا رابښکته کيږي، وليکم او همدارنگه خپل نوی نوم به په هغه باندې وليکم. (١٣) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي هغو ته دې غوږ ونيسي!»

د لاوودیکيا کليسا ته پيغام

(١٤) د لاوودیکيا د کليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې امين دی، هغه وفادار او رښتینی شاهد دی او د خدای د پيدايښت پيل دی.

(١٥) ستاسو کليسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. زه پوهېږم چې تاسو نه ساړه يئ او نه تاوده، بلکې نيمگري يئ. کاشکې چې تاسو تاوده يا ساړه وای، (١٦) خو دا چې تاسو نه تاوده يئ او نه ساړه، بلکې نيمگري يئ. نو زه به تاسو د خپلې خولې نه دباندې وغورځوم. (١٧) ځکه تاسو وايئ: «مونږ شتمن يو، مونږ هرڅه لرو او هېڅ شي ته اړتيا نه لرو، خو تاسو نه پوهېږئ چې تاسو بدبخته، بېچاره، غريب، روند او لوخ يئ. (١٨) زه تا ته مشوره درکوم چې زما څخه داسې سره زر واخله چې په اور کې پاک شوي دي چې شتمن

شي، سپين کالي راڅخه واخله چې ته يې واغوندئ چې د لوڅوالي شرم دې پټ شي او د سترگو ملهم راڅخه واخله چې په موبلو سره يې ستا سترگې بينا شي. (۱۹) زه هغه څوک رټم او اصلاح کوم چې په ما گران وي، نو غيرتمند اوسئ او توبه وباسئ. (۲۰) گورئ، زه په دروازه کې ولاړ يم او هغه ټکوم. که څوک زما اواز اوري او دروازه خلاصه کړي، نو زه به ورننوځم. زه به د هغه سره او هغه به زما سره ډوډۍ وخوري. (۲۱) څوک چې بريالی شي نو زه به ورته دا حق ورکړم چې زما سره زما په تخت باندې کښېني، لکه څنگه چې زه بريالی شوم او د خپل پلار سره په تخت باندې کښېناستم.

(۲۲) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي هغو ته دې غور ونيسي!

په اسمان کې عبادت

۴ (۱) له هغې وروسته ما وکتل او په اسمان کې مې يوه پرانيستې دروازه وليدله. بيا مې يو اواز چې مخکې يې زما سره خبرې کړې وې او د سرنې د اواز په شان ؤ، واورېد چې ويې ويل: «پورته راشه، زه به تاته وښايم چې له دې وروسته به څه پېښېږي.» (۲) سمدلاسه روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او په اسمان کې مې يو تخت وليده او په هغه تخت باندې يو څوک ناست ؤ. (۳) هغه څوک چې هلته ناست ؤ، د لعل او عقيق د تپرو په شان ځلېده او د تخت گردچاپېره د بوډۍ ټال ؤ چې د زمردو په شان ځلېده. (۴) د تخت گردچاپېره نور څلورويشت تختونه وو او په هغو باندې څلورويشت مشران ناست وو چې سپين کالي يې اغوستي وو او د سرو زرو تاجونه يې په سر وو. (۵) د هغه تخت څخه برېښنا، غرههار او د تندر اوازونه راتلل. د تخت په مخکې اووه سوځېدونکي څراغونه بلېدل. هغه د خدای اووه روحونه دي چې د خدای خدمت کوي. (۶) همدارنگه د هغه تخت په مخکې يوه بحيره وه چې د بلور د ښېښې په شان ښکاره کېده.

د تخت گردچاپېره او هرې خواته يې څلور اسماني موجودات وو چې مخکې او شاته يې ډېرې سترگې لرلې. (۷) لومړنی اسماني موجود د زمري په شان ؤ، دوهم يې د غويي په شان، درېم يې د انسان په شان څېره لرله او څلورم يې عقاب په شان ؤ چې د الوتلو په حال کې وي. (۸) دغو

څلورو اسماني موجوداتو هر يو شپږ وزرونه لرل او هرې خواته يې ډېرې سترگې لرلې او شپه او ورځ به يې بې له کوم ځنډه ويل:

«سپېڅلی، سپېڅلی، سپېڅلی دی

مطلق قادر څښتن خدای

چې هغه ؤ او هغه دی

او دی راتلونکی هغه.»

۹ هرکله چې هغه اسماني موجودات هغه چاته چې په تخت باندې ناست دی او تل ترتله به ژوندی وي، جلال او عزت ورکوي او شکرگزارې يې کوي، ۱۰ نو هغه څلورويشت مشران هم هغه ته چې په تخت باندې ناست دی او تل ترتله ژوندی دی په سجده پرېوځي او عبادت يې کوي. هغوی خپل تاجونه د تخت په مخکې بردي او وايي:

۱۱ «ای زمونږ څښتنه، ای زمونږه خدایه

ته لایق يې د جلال او د عزت او قدرت

ځکه چې ټول شيان پیدا کړل تا

په ارادې د ستا پیدا شول هغه

او په وجود کې راغلل.»

طومار او وری

۵ ۱۱ بیا ما د هغه کس په نبي لاس کې چې په تخت باندې ناست ؤ، یو طومار ولیده چې دننه او

دباندي دواړو خواوو باندي يې ليکنه شوې وه او اووه مهرونه ورباندي لگېدلي وو. (۲) ما يوه قوي
 فربنته وليدله چې په لوړ اواز يې اعلان کاوه: «څوک د دې لايق دی چې طومار خلاص کړي او
 مهرونه يې مات کړي؟» (۳) خو نه په اسمان کې، نه په ځمکه او نه هم د ځمکې لاندي داسې
 څوک ؤ چې وکولای شي هغه طومار خلاص کړي او يا يې دننه وگوري. (۴) ما سخت وژړل،
 ځکه چې هېڅوک هم د دې لايق نه ؤ چې هغه طومار خلاص کړي او دننه يې وگوري. (۵) خو د
 مشرانو څخه يو يې راته وويل: «نور مه ژاړه، ځکه چې د يهودا د قبيلې هغه زمري چې د داود د
 نسل څخه دی، بريالی شوی دی چې طومار خلاص کړي او اووه مهرونه يې مات کړي.»

(۶) بيا ما د تخت ترمنځ او څلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په منځ کې وليدل چې يو وری
 ولاړ دی او داسې معلومېده چې حلال شوی وي. هغه وري اووه بنکرونه او اووه سترگې لرلې چې
 هغه د خدای اووه روحونه وو چې ټولې نړۍ ته لېږل شوي دي. (۷) هغه وری راغی او په تخت
 باندي د ناست کس د نبي لاس نه هغه طومار واخېست. (۸) څنگه چې يې هغه طومار واخېست،
 نو هغه څلور اسماني موجودات او څلورويشت مشران د وري په مخکې په سجده شول. د هر مشر
 سره يو چنگ او د خوشبويی نه ډک د سرو زرو جامونه وو چې د خدای د سپېڅلو خلکو دعاگانې
 دي. (۹) هغوی يوه نوې سندرې ويلي:

«ته لايق يې د دې چې طومار واخلي

او مهرونه يې مات کړي

ځکه چې ته يې حلال شوې

او په خپله وينه دې د خدای دپاره

په بيه واخيستل خلک

د هرې قبيلې، هرې ژبې،

هر قوم او هر ملت څخه

١٠: تا کره جوړه د هغوی څخه

شاهي کورنی او کاهنان د خدای

او پاچاهي به کوي هغوی په ځمکه باندې»

١١: یوځل بیا مې وکتل او د زرگونو او میلیونونو فرښتو اوازونه مې واورېدل چې د تخت او اسماني

موجوداتو او مشرانو نه گردچاپېره ولاړې وې. ١٢: هغوی په لوړ اواز سره ویل:

«د دې لایق دی حلال شوی وری

چې تر لاسه کړي قدرت، شتمني، حکمت،

زور، عزت او جلال

او ثنا او صفت یې وشي.»

١٣: بیا ما واورېدل چې هغو ټولو مخلوقاتو چې په اسمان، ځمکه، د ځمکې لاندې او په بحر کې

دي ویل:

«هغه چاته چې په تخت باندې دی ناست او وري ته

ثنا او صفت، عزت، جلال او قدرت دې وي تل تر تله ورته!»

١٤: او هغو څلورو اسماني موجوداتو وویل: «امین!» او مشران په سجده پر بوتل او د خدای او

وري عبادت یې وکړ.

د اووه مهرونو ماتول

٦ (١) بيا مې وليدل چې وري د هغو اووه مهرونو څخه يو مهر مات کړ. له هغې وروسته مې د هغو څلورو اسماني موجوداتو څخه د يو اواز چې د تندر په شان ؤ، واورېد چې ويل يې: «راشه!» (٢) ما وکتل او ومې ليدل چې هلته يو سپين اس ؤ او د هغه کس سره چې ورباندې سپور ؤ يوه لينده وه او هغه ته يو تاج ورکړل شو او هغه ووت چې بری ومومي.

٣ (٣) کله چې وري دوهم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې دوهم ژوندي مخلوق ويل: «راشه!» (٤) يو بل اس راووت چې تک سور رنگ يې درلود او په هغه باندې سپاره کس ته قدرت ورکړل شو چې د ځمکې د مخ نه سوله او ارامي يوسي، ترڅو خلک يو بل سره ووژني. هغه ته يوه غټه توره ورکړل شوه.

٥ (٥) کله چې وري درېم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې درېم اسماني موجود ويل: «راشه!» ما وکتل او يو تور اس مې وليده او په هغه باندې د سپور کس په لاس کې يوه ترازو وه. (٦) د هغو څلورو اسماني موجوداتو له منځ نه مې يو اواز واورېد چې ويل يې: «د يو مزدور ورځنۍ مزدوري به يو کيلو غنم او يا درې کيلو اوربشې وي. خو د زيتون ونې او د انگورو تاک ته زيان مه رسوئ.»

٧ (٧) کله چې وري څلورم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې څلورم اسماني موجود ويل: «راشه!» (٨) ما وکتل او ومې ليدل چې هلته يو اس ؤ چې پيکه رنگ يې ؤ او څوک چې په هغه اس باندې سپور ؤ د هغه نوم مرگ ؤ او قبر ورپسې ډېر نژدې روان ؤ. هغوی ته د ځمکې د څلورمې برخې واک او اختيار ورکړل شوی ؤ چې په توره، قحطۍ، د طاعون په ناروغۍ او ځنگلي ځناورو باندې خلک مړه کړي.

٩ (٩) کله چې وري پنځم مهر مات کړ، نو ما د قربانۍ د ځای لاندې د هغو خلکو روحونه وليدل چې د خدای د کلام په خاطر او له دې امله چې په خپلې شاهدي کې وفادار وو، وژل شوي وو. (١٠) هغوی په لوړ اواز نارې کړې: «ای خبنتن تعالی، سپېڅلی او رښتینی خدایه! ترڅو پورې به د نړۍ د خلکو په هکله قضاوت نه کوي او د هغوی څخه به زمونږ د وينې بدل نه اخلي؟» (١١) هغوی هر يو ته سپينه چپنه ورکړل شوه او ورته وويل شول چې تر هغې پورې لږ نور صبر وکړئ

ترخو ستاسو د ورونو او د خدای د نورو خدمتگارانو شمېر چې ستاسو په شان باید ووژل شي، پوره شي.

۱۲) بيا ما وکتل او ومې ليدل چې وري شپږم مهر مات کړ او يوه سخته زلزله وشوه او لمر د وير د کاليو په شان تور شو او سپوږمۍ لکه د وينې په شان سره شوه. ۱۳) ستوري د اسمان نه داسې راولوېدل لکه څنگه چې خام انځران د سخت باد په وسيله د ونې نه په ځمکه رالويږي ۱۴) او اسمان داسې فنا شو لکه څنگه چې طومار سره تاو او راتاو شي او هر غر او هره جزيره له خپله ځايه وخوځېدله. ۱۵) نو بيا د ځمکې پاچاهانو، حاکمانو، جنرالانو، شتمنو، زورواکانو او ټولو خلکو که هغه غلامان وو يا ازاد، خپل ځانونه په غارونو او د غرونو د گټانو په منځ کې پټ کړل. ۱۶) هغوی غرونو او گټانو ته غږ وکړ: «په مونږ راولوېږئ او د هغه کس له نظره چې په تخت باندې ناست دی او د وري له غضب نه مو پټ کړی. ۱۷) ځکه چې د خدای او د وري د لوی غضب ورځ رارسېدلې ده، څوک کولای شي د هغې په وړاندې ودرېږي؟»

يو لک او څلورڅلوېښت زره اسراييليان

۷ ۱) له دې نه وروسته مې څلور فرښتې وليدلې چې د ځمکې په څلورو کنجونو کې ولاړې وې او د څلور واړه بادونو مخه يې نيولې وه، ترڅو په ځمکه، بحر او يا په کومه ونه باندې ونه لگيږي. ۲) بيا ما بله فرښته وليدله چې د لمرخاته خوا نه راپورته کېدله او د ژوندي خدای مهر ورسره ؤ او په لوړ اواز يې هغو څلورو فرښتو ته نارې ووهلې چې دا اختيار ورته ورکړل شوی ؤ چې ځمکې او بحر ته زيان ورسوي. ۳) هغې فرښتې وويل: «ترڅو پورې چې مونږ د خدای د خدمتگارانو په تنديو باندې مهر نه وي لگولی، تر هغې پورې ځمکې، بحر يا ونو ته زيان ونه رسوي.» ۴) بيا مې د هغو کسانو شمېر چې په تنديو باندې يې مهر لگېدلی ؤ، واورېد چې ۱۴۴۰۰۰ ؤ. هغوی د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه وو.

۵) دولس زره د يهودا د قبيلې څخه

دولس زره د روبين د قبيلې څخه

دولس زره د جاد د قبيلې څخه
 ⑥ دولس زره د اشير د قبيلې څخه
 دولس زره د نفتالي د قبيلې څخه
 دولس زره د منسي د قبيلې څخه
 ⑦ دولس زره د شمعون د قبيلې څخه
 دولس زره د لاوي د قبيلې څخه
 دولس زره د ايساکار د قبيلې څخه
 ⑧ دولس زره د زبولون د قبيلې څخه
 دولس زره د يوسف د قبيلې څخه
 دولس زره د بنيامين د قبيلې څخه.

د ټولو قومونو يوه لويه گڼه گوڼه

⑨ له دې وروسته مې وکتل او د خلکو يوه لويه گڼه گوڼه مې وليدله چې هېچا نه شو کولای هغه وشمېري. د ټولو ملتونو، قبيلو، قومونو او ژبو نه خلک د تخت په مخکې او د وري په وړاندې ولاړ وو. هغوی سپينې چينې اغوستې وې او د خرما د ونو څانگې يې په لاس کې وې، ⑩ او په لوړ او از يې نارې وهلې: «زمونږ خلاصون د خدای له خوا دی چې په تخت باندې ناست دی او د وري له خوا دی.» ⑪ ټولې فرښتې د تخت، د مشرانو او څلور اسماني موجوداتو گرد چاپېره ولاړې وې، او بيا د تخت په مخکې پرمخې پرېوتلې او د خدای عبادت يې وکړ ⑫ هغوی ويل:

«امين! ثنا او صفت او جلال،

حکمت، شکرگزارې،

عزت، قدرت او قوت دې

تل تر تله وي زمونږ د خدای، امين!»

۱۳) بيا د مشرانو څخه يو تن زما څخه پوښتنه وکړه: «دا خلک چې سپينې چپنې يې اغوستې دي څوک دي او له کوم ځای نه راغلي دي؟» ۱۴) ما ځواب ورکړ: «بناغليه، ته پوهېږې.» بيا هغه راته وويل: «دا هغه کسان دي چې د سخت مصيبت څخه تېر شوي دي. هغوی خپلې چپنې د وري په وینو وينځلې او سپين کړي دي.

۱۵) له دې امله دي ولاړ هغوی

د خدای د تخت په مخکې

او شپه او ورځ کوي خدمت د هغه کور کې

چې په تخت باندې ناست دی هغه څوک

په خپل شتون کې به پناه ورکړي هغوی ته

او کوي ساتنه به يې

۱۶) نور به هېڅکله هغوی نه وږي کيږي

او هم تږي کيږي به نه

زيان به ونه رسوي دوی ته

نه لمر او نه سوځونکې گرمي

۱۷) ځکه هغه وری چې دی د تخت په منځ کې

هغه به کړي د دوی شپونټوب

او د ژوندون د اوبو چينو ته به بيايي هغوی

او خدای به پاکې ټولې اوبنکې کړي

د هغوی له سترگو څخه»

اووم مهر

۸ (۱) کله چې وري اووم مهر مات کړ، نو د نیم ساعت دپاره په اسمان کې کراره کراري وه. (۲)
بیا ما اووه فرښتې ولیدلې چې د خدای په مخکې ولاړې وې او هغوی ته اووه سرنې ورکړل شول.
۳ (۳) بیا یوه بله فرښته چې د خوشبویی د سوځولو د سرو زرو لوبښی ورسره ؤ، راغله او د قربانۍ د
ځای سره ودرېدله. هغې ته ډېره زیاته خوشبویی ورکړل شوه چې د خدای د سپېڅلو خلکو په دعا
سره یې د سرو زرو د قربانۍ په ځای باندې چې د تخت په مخکې وه، وړاندې کړي. (۴) د
خوشبویی لوگی د خدای د سپېڅلو خلکو په دعا سره د فرښتې د لاس نه، پورته د خدای حضور ته
لاړ. (۵) بیا فرښتې هغه د خوشبویی لوبښی راواخیست او د قربانۍ د ځای د اور نه یې ډک کړ او په
ځمکه یې راگوزار کړ. بیا د تندر غږ، غږمبار، برېښنا او زلزه راغله.

د سرنیو اوازونه

۶ (۶) بیا هغه اووه فرښتې چې اووه سرنې ورسره وو، د سرنیو وهلو ته تیارې شولې. (۷) کله چې
اولنۍ فرښتې خپل سرنی وواهه، نو اور او ږلۍ د وینې سره په ځمکه راوورېدلې او د ځمکې درېمه
برخه او د ونو درېمه برخه یې وسوځوله او ټول شنه واښه وسوځېدل.

۸ (۸) بیا دوهمې فرښتې خپل سرنی وواهه او لکه د یو لوی غره په شان یو شی چې اور ورباندې بل
ؤ، بحر ته وغورځول شو او د بحر درېمه برخه په وینو بدله شوه. (۹) په بحر کې درېمه برخه
ژوندي مخلوقات مړه شول او د کشتۍ گانو درېمه برخه په بحر کې له منځه لاړلې.

۱۰ (۱۰) بیا درېمې فرښتې خپل سرنی وواهه نو د اسمان نه یو غټ ستوری چې د خراغ په شان بلبده،
د سیندونو او چینو په درېمه برخه باندې راولوېد. (۱۱) د هغه ستوري نوم افسنتین دی چې

تريخ والى معنى لري او د اوبو درېمه برخه ترخې شوې او ډېر خلک د دې ترخو اوبو د څښلو له امله مړه شول.

۱۲) بيا څلورمې فرېنتې خپل سرنى وواهه، نو د لمر، سپوږمۍ او ستورو درېمه برخه يې داسې ووهله چې د هغو درېمه برخه تياره شوه او د ورځې د رڼا او د شپې د رڼا درېمه برخه له منځه لاړه.

۱۳) بيا مې کتل او د يو عقاب اواز مې واورېد چې په اسمان کې الوته او په لوړ اواز يې ويل: «بلا، بلا او بلا د ځمکې په اوسېدونکو باندې، ځکه چې اوس به درې نورې فرېنتې خپل سرنى ووهي.»

۹ ۱۴) بيا پنځمې فرېنتې خپل سرنى وواهه او ما يو ستورى وليد چې د اسمان نه ځمکې ته راولوېد او هغه ستوري ته د بې پايه کندنې د لارې کيلې ورکړل شوې وه. ۱۵) هغه په دې کيلې باندې هغه بې پايه کنده خلاصه کړه او د هغې کندنې نه د يو لوى داش د لوگي په شان لوگي راپورته شو او لمر او هوا د هغه داش د لوگي له امله تياره شوه. ۱۶) بيا د لوگي نه ځمکې ته ملخان راووتل او هغوى ته لکه د لړمانو په شان قدرت ورکړل شو. ۱۷) هغوى ته وويل شول چې واښو، ونو او بوټو ته زيان ونه رسوي، بلکې يوازې هغو خلکو ته زيان ورسوي چې د هغو په تنديو باندې د خداى مهر نه وي لگېدلى. ۱۸) ملخانو ته اجازه ورکړل شوه چې هغه خلکو ته پنځه مياشتې عذاب ورکړي، داسې عذاب چې د لړم د چيچلو په شان وي، خو د هغوى د وژلو اجازه ورته نه وه ورکړل شوې. ۱۹) په هغو ورځو کې به دغه کسان مرگ وغواري خو مرگ به ورته نه راځي. هغوى به د مرگ په ارمان وي، خو مرگ به ورڅخه تښتي.

۲۰) دا ملخان د هغو اسونو په شان ښکاره کېدل چې جنگ ته تيار وي. د هغوى په سرونو باندې د سرو زرو په شان تاجونه وو او مخونه يې د انسان د مخونو په شان وو. ۲۱) د هغوى وينستان د ښځو د وينستانو په شان وو او غاښونه يې د زمريو د غاښونو په شان وو. ۲۲) هغوى لکه د اوسپنې څخه جوړ شويو زغرو کالي اغوستې وو او د هغوى د وزرونو اواز د اسونو او ډېرو جنگي گاډيو د غرمبار په شان ؤ چې د جنگ ميدان ته ځغلي. ۲۳) د هغوى لکى گانو لکه د لړمانو د لکيو په شان نېشونه لرل چې د دې قدرت يې درلود چې په خپلو لکى گانو سره پنځه مياشتې خلک ځوروي.

۱۱) د هغوی پاچا یوه فرښتنه وه چې د هغې بې پایه کندی مشره وه چې په عبراني ژبه کې د هغې نوم ابدون او په یوناني ژبه کې آپولون و چې معنی یې تباه کوونکې دی. ۱۲) یوه بلا تېره شوه او دوه نورې شته چې راتلونکې دي.

۱۳) بیا شپږمې فرښتې خپل سرنی وواهه او یو اواز مې واورېد چې د سرو زرو د قربانۍ د ځای د څلورو کونجونو څخه چې د خدای په حضور کې و، راووت. ۱۴) هغه اواز شپږمې فرښتې ته چې سرنی ورسره و، وویل: «د لوی فرات د سیند نه هغه څلور تړل شوي فرښتې ازادې کړه.» ۱۵) نو هغه څلور فرښتې ازادې شوې چې د درېمې برخې انسانانو د وژلو دپاره د دې کال، د دې میاشتې، د دې ورځې او د دې ساعت دپاره تیارې کړای شوې وې. ۱۶) ما د سپرو لښکرو شمېر واورېد چې دوه سوه میلیونه وو. ۱۷) ما په رویا کې اسونه او په هغو باندې سپاره کسان ولیدل. سپرو کسانو د اور په شان سرې، اسماني رنگه او د گوگړو په شان ژېړې زغرې اغوستې وې. د اسونو سرونه یې د زمريو د سرونو په شان وو او د خولې نه یې اور، لوگی او د گوگړو لمبې راوتلې. ۱۸) د دې درېو بلاگانو یعنی اور، لوگی او گوگړو په وسیله چې د هغوی د خولې نه راوتل، درېمه برخه انسانان مړه شول. ۱۹) ځکه چې د اسونو قوت د هغوی په خولو او لکۍ گانو کې و. د هغوی لکۍ گانې د مارانو په شان وې چې په خپلو سرونو باندې یې خلک ټپي کول.

۲۰) پاتې انسانان چې د دې بلاگانو په وسیله نه وو وژل شوي، د خپلو عملونو نه توبه ونه ویستله او هغوی د پېریانو او بتانو د عبادت څخه لاس وانه خيست چې د سرو زرو، سپینو زرو، برنجو، تېرو او لرگیو څخه جوړ شوي وو او نه یې شو کولای وويني، واورې او وگرځي. ۲۱) همدارنگه هغوی د قتل، جادوگرۍ، زناکارۍ او غلا نه توبه ونه ویستله.

فرښتنه او کوچنی طومار

۱۰) بیا ما یوه بله قوي فرښتنه ولیدله چې د اسمان څخه رانښکته کېدله، هغه په ورېځو باندې پوښل شوې وه او په سر باندې یې د بوډۍ ټال و. څېره یې د لمر په شان ځلېدله او پښې یې د اور د پایو په شان وې. ۲) د هغې په لاس کې یو کوچنی طومار و چې پرانیستل شوی و. هغې خپله ښې

پښه په بحر کې او چپه پښه په ځمکه کېښودله. (۳) هغې د زمري د غرمبار په شان په لوړ اواز چيغه ووهله او کله چې هغې چيغې کړې نو اووه تندرونه وغرېدل. (۴) کله چې هغه اووه تندرونه وغرېدل، نو ما غوښتل چې یو څه ولیکم، خو د اسمان نه یو اواز راغی چې ویل یې: «څه چې هغو اووه تندرونو ویلي دي هغه پټ وساته او هغه مه لیکه.»

(۵) بیا ما هغه فرښته چې په بحر او وچه ځمکه باندې ولاړه وه ولیدله، هغې خپل ښي لاس اسمان ته پورته کړ (۶) او د هغه چا په نوم یې قسم وخور چې تل تر تله ژوندی دی او اسمان، ځمکه، بحر او هر څه چې په هغو کې دي پیدا کړي دي. هغې وویل: «نور به ځنډ رامنځته نه شي! (۷) خو په هغه وخت کې کله چې اوومه فرښته خپل سرنی ووهي، نو د خدای پټ راز به پوره شي، لکه څنګه چې هغه خپلو خدمتګارانو یعنی پیغمبرانو ته ویلي وو.»

(۸) بیا ما یوځل بیا هغه اواز واورېد چې د اسمان نه یې زما سره خبرې کولې او ویل یې: «لاړ شه او د هماغې فرښتې د لاس نه چې په بحر او وچه باندې ولاړه ده، هغه پرانیستل شوی طومار واخله.» (۹) نو زه هغې فرښتې ته ورغلم او ورته مې وویل: «هغه کوچنی طومار ماته راکړه.» هغې وویل: «واخله او ویې خوره، دا به ستا خپټه ترخه کړي، خو خوله به دې لکه د شاتو په شان خوږه وي.» (۱۰) نو ما هغه کوچنی طومار د فرښتې د لاس نه واخېست او ومې خوړ، هغه زما په خوله کې د شاتو په شان خوږ ولګېده، خو کله چې مې تېر کړ نو زما خپټه یې ترخه کړه. (۱۱) بیا راته وویل شول: «ته باید یوځل بیا د خدای پیغام ډېرو خلکو، قومونو، ژبو او پاچاهانو ته ورسوي.»

دوه شاهدان

۱۱ (۱) بیا یې ماته د اندازه کولو یو لرګی راکړ او راته ویې ویل: «لاړ شه او د خدای د کور او د قربانۍ د ځای اندازه واخله او عبادت کوونکي وشمېره. (۲) خو د خدای د کور باندېنۍ حوډلۍ مه اندازه کوه. هغه پرېږده، ځکه چې هغه بې ایمانه خلکو ته ورکړل شوې ده او هغوی به دا سپېڅلی ښار تر دوه څلوېښتو میاشتو پورې تر پښو لاندې کړي. (۳) زه به خپلو دوه شاهدانو ته چې د ویر کالي یې اغوستي دي، واک او اختیار ورکړم او هغوی به د یو زرو دوه سوه شپېتو ورځو په موده کې

د خدای پیغام خلکو ته رسوي.»

٤) دا دوه شاهدان د زيتون دوه ونې او دوه خراغدانونه دي چې د ځمکې د خاوند په حضور کې ولاړ دي. ٥) که څوک وغواړي هغوی ته زیان ورسوي، نو د هغوی د خولې نه به اور راووخې او خپل دښمنان به وسوځوي. په دې ډول هر څوک چې وغواړي هغوی ته زیان ورسوي، وژل کېږي. ٦) هغوی دا واک او اختیار لري چې اسمان بند کړي ترڅو په هغه وخت کې چې هغوی د خدای پیغام خلکو ته رسوي، باران ونه شي. همدارنگه هغوی دا واک او اختیار لري چې اوبه په وینو بدلې کړي او هر وخت چې وغواړي په ځمکه باندې هر ډول بلا راولي.

٧) کله چې هغوی خپله شاهدي ورکول سرته ورسوي، نو هغه ځناور چې د بې پایه کندې څخه راوځي، هغه به د هغوی سره جنګ وکړي او هغوی ته به ماتې ورکړي او وبه یې وژني. ٨) د هغوی مړي به د هماغه لوی ښار کې چې د هغوی څښتن په کې په صلیب باندې ځړول شوی و، په کوڅو کې پراته وي. دا ښار په روحاني توګه د سدوم او مصر په نوم یادېږي. ٩) تر درې نیمو ورځو پورې به د هر قوم، هرې قبیلې، هرې ژبې او هر ملت خلک د هغوی مړو ته ګوري او هېچا ته به اجازه نه ورکول کېږي چې هغوی ښخ کړي. ١٠) د ځمکې په مخ ټول خلک به هغوی پورې خاندې، خوشحالي به کوي، جشن به نیسي او یو بل ته به سوغاتونه ورکوي، ځکه چې دغو دواړو پیغمبرانو هغوی ډېر په عذاب کړي وو. ١١) خو د درې نیمو ورځو نه وروسته خدای په هغوی کې د ژوندون روح واچاوه او هغوی په خپلو پښو ودرېدل او کومو خلکو چې هغوی ولیدل، ډېر ووېرېدل. ١٢) بیا هغو دوه پیغمبرانو د اسمان نه یو لوړ اواز واورېد چې هغوی ته یې ویل: «دلته پورته راشئ!» او په داسې حال کې چې دښمنانو یې ورته کتل، هغوی په ورېځو کې اسمان ته وختل. ١٣) په هماغه وخت کې یوه سخته زلزه وشوه او د هغه ښار لسمه برخه راوغورځېدله او اووه زره کسان په دې زلزه کې مړه شول او پاتې کسان ډېر ووېرېدل او د اسمانونو خدای ثنا یې ویله. ١٤) دوهمه بلا تېره شوه، خو درېمه بلا به زر راشي.

اووم سرنی

١٥) بیا اوومې فرښتې خپل سرنی وواژه او په اسمان کې لوړ اوازونه واورېدل شول چې ویل یې:

«د نړۍ پاچاهي زموږ د څښتن خدای

او د هغه د مسیح شوه

او هغه به تل تر تله پاچاهي کوي.»

۱۶) بیا هغه څلور ویشتمشران چې د خدای په حضور کې په خپلو تختونو باندې ناست وو، په

ځمکه باندې پرمخې پرېوتل او د خدای عبادت یې وکړ ۱۷) او ویل یې:

«ای مطلق قادر څښتنه خدایه!

کوو ستا شکر چې ته یې او وې

ځکه چې تا په لاس کې واخېست خپل لوی قدرت

او تا شروع کړه پاچاهي

۱۸) شول په قهر ولسونه او قومونه

ځکه وخت رارسېدلی ستا د قهر

رارسېدلی هغه وخت چې قضاوت وشي د مړو په هکله

او رارسېدلی هغه وخت چې اجر ورکړل شي

ستا خدمتگارانو یعنی پیغمبرانو،

سپېڅلو او هغو خلکو ته چې وپریږي ستا د نوم نه

که هغه لوی وي یا کوچني

رارسېدلی دی اوس وخت د تباهی د هغو خلکو

تباہ کوله یې چې ځمکه»

۱۹) بیا په اسمان کې د خدای کور پرانیستل شو او د هغه په کور کې د هغه د لوظ صندوق ولیدل شو. برېښنا وځلېدله، د تندر غږ شو، غږمبار شو، زلزله وشوه او سخته ږلی وورېدله.

ښځه او ښامار

۱۲) ۱) نو بیا په اسمان کې یوه لویه ښځه ښکاره شوه. هلته یوه ښځه وه چې لمر یې لکه د کالیو په شان اغوستی ؤ، سپورمۍ یې تر پښو لاندې وه او په سر باندې یې د دولسو ستورو تاج ؤ. ۲) هغه امیدواره وه او د لنگون د درد له امله یې چیغې وهلې او په تکلیف وه. ۳) بیا په اسمان کې یوه بله ښځه ښکاره شوه. هلته یو لوی سور ښامار ؤ چې اووه سرونه او لس ښکرونه یې لرل او په هر سر باندې یې تاج ؤ. ۴) هغه په خپلې لکۍ باندې د اسمان درېمه برخه ستوري راکش کړل او په ځمکه یې راوغورځول. ښامار د هغې ښځې په مخکې چې د ماشوم د زېږولو په حال کې وه ودرېده، د دې دپاره چې کله د هغې ماشوم وشي هغه یې ژوندی تېر کړي. ۵) بیا د هغې زوی پیدا شو چې په ټولو قومونو به د اوسپنې په امسا باندې حکومت کوي. خو د هغې ماشوم پورته د خدای او د هغه تخت ته یووړل شو. ۶) هغه ښځه بیابان، یعنې هغه ځای ته وټنېدله چې خدای ورته تیار کړی ؤ، ترڅو هلته د یو زر او دوه سوه شپېته ورځو دپاره د هغې پالنه وشي.

۷) بیا په اسمان کې جنگ وشو. میکاییل او د هغه فرښتو د ښامار سره جنگ وکړ او ښامار او د هغه فرښتو د دوی سره جنگ وکړ. ۸) خو ښامار ماتې وخوړه او نور د هغه او د هغه د فرښتو دپاره په اسمان کې ځای نه ؤ. ۹) نو هغه لوی ښامار لاندې وغورځول شو، هغه زور او پخوانی مار چې د شیطان یا ابلیس په نوم یادېږي او ټوله نړۍ یې غولوله، د خپلو فرښتو سره لاندې ځمکې ته وغورځول شو. ۱۰) بیا مې په اسمان کې یو لوړ اواز واورېد چې ویل یې: «اوس زمونږ د خدای خلاصون، قدرت او پاچاهی او د هغه ټاکل شوي مسیح د واک او اختیار وخت رارسېدلی دی، ځکه هغه څوک چې زمونږ د خویندو او ورونو مدعي ؤ او شپه او ورځ به یې د خدای په حضور کې په

هغوی باندې تور لگاوه، هغه د اسمان نه لاندې ځمکې ته غورځول شوی دی. (۱۱) زموږ خویندې او ورونه د وري د وینې او د پیغام د شاهدی په وسیله په هغه باندې بریالي شول، ځکه چې هغوی دې ته تیار وو چې خپل ژوند له لاسه ورکړي او حتی مړه شي. (۱۲) نو ای اسمانونو او تاسو چې په کې اوسېږئ، خوشحالي وکړئ. خو ای ځمکې او بحر! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه شیطان تاسو ته نښکته درغی او په دې بڼه پوهیږي چې زیات وخت ورسره نشته، نو هغه ډېر په قهر دی.»

(۱۳) کله چې بنامار پوه شو چې ځمکې ته راغورځول شوی دی، نو د هغې بڼې پسې شو چې زوی یې زېږولی و. (۱۴) خو بڼې ته د عقاب دوه لوی وزرونه ورکړل شول، ترڅو وکولای شي هغه ځای ته والوزي چې په بیابان کې ورته تیار شوی و. هلته به تر درې نیمو کالو پورې د هغې پالنه وشي او د هغه بنامار د حملې نه به خوندي وساتل شي. (۱۵) بیا بنامار د خپلې خولې نه د اوبو سپلاب جاري کړ ترڅو هغه بڼه لاندې کړي او هغه یوسي. (۱۶) خو ځمکې د هغې بڼې سره مرسته وکړه، خوله یې خلاصه کړه او د اوبو هغه سپلاب یې چې بنامار د خپلې خولې نه جاري کړی و، تېر کړ. (۱۷) نو بنامار په هغې بڼې باندې ډېر په قهر شو او لاړ چې د هغې د پاتې اولادې سره چې د خدای په حکمونو باندې عمل کوي او د عیسی په هکله شاهدي ورکوي، وجنگیږي. (۱۸) بنامار د بحر په غاړه ودرېده.

دوه ځناور

۱۳ (۱) بیا ما ولیدل چې یو ځناور د بحر نه راووت چې لس ښکرونه او اووه سرونه یې لرل. د هغه په هر ښکر باندې یو تاج و او په هر سر باندې یې کفري نومونه لیکل شوي وو. (۲) هغه ځناور چې ما ولید د پړانگ په شان و او پښې یې د اېږې او خوله یې د زمري په شان وه. بنامار هغه ته خپل قدرت، تخت او ډېر واک او اختیار ورکړ. (۳) ما ولیدل چې د هغه ځناور یو سر وژونکی گوزار خوړلی و، خو د هغه وژونکی زخم جوړ شوی و. ټوله نړی حیرانه وه او د هغه ځناور پسې روانه شوه. (۴) خلکو هغه بنامار ته عبادت وکړ، ځکه چې هغه خپل واک او اختیار هغه ځناور ته ورکړی و. هغوی هغه ځناور ته هم عبادت وکړ او ویل یې: «څوک د دې ځناور په شان زورور دی؟»

خوک کولای شي چې د هغه سره جنگ وکړي؟»

٥ هغه ځناور ته اجازه ورکړل شوه چې کبرجنې خبرې وکړي او کفر ووايي. هغه ځناور ته واک او اختیار ورکړل شو چې تر دوه څلوېښت میاشتو پورې حکومت وکړي. ٦ هغه خپله خوله خلاصه کړه چې د خدای په خلاف کفر ووايي. هغه د خدای نوم، د هغه استوګنځي او هغو کسانو ته چې په اسمان کې اوسېږي، کفر وویل. ٧ هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د خدای د سپېڅلو خلکو سره وجنګېږي او په هغوی باندې بریالی شي او په ټولو قبیلو، قومونو، ژبو او ملتونو باندې حکومت وکړي. ٨ ټول خلک چې د ځمکې په منځ ژوند کوي د هغه عبادت به کوي، بې له هغو کسانو څخه چې نومونه یې د پیدایښت نه مخکې د هغه حلال شوي وري د ژوندون په کتاب کې لیکل شوي دي. ٩ خوک چې غوږونه لري هغه دې واورې:

١٠ هغه خوک چې اسیر کېږي،

هغه به اسیر شي

چې په توره وژل کېږي هغه خوک

هغه به ووژل شي توره باندې

دا په دې معنی ده چې د خدای سپېڅلي خلک باید په صبر او زغم سره وفادار پاتې شي.

١١ بیا ما یو بل ځناور ولیده چې د ځمکې نه راووت. هغه د وري په شان دوه ښکرونه لرل او د بنامار په شان یې خبرې کولې. ١٢ هغه د لومړني ځناور په شتون کې د هغه د ټول واک او اختیار څخه کار اخیسته او ټوله ځمکه او د هغې اوسېدونکي یې دې ته مجبورول چې د هغه اولني حیوان عبادت وکړي چې وژونکی زخم یې جوړ شوی ؤ. ١٣ هغه لویې معجزې ښودلې، تر دې پورې چې د خلکو په مخکې یې د اسمان نه په ځمکه باندې اور ووراوه. ١٤ هغه په هغو معجزو سره چې اجازه ورکړل شوې وه چې د اولني ځناور په حضور کې یې وښايي، د ځمکې اوسېدونکي غولول. هغوی ته یې ویل چې د هغه اولني ځناور مجسمه جوړه کړي چې په توره باندې زخمي

شوی ؤ او تر اوسه لا ژوندی دی. (۱۵) هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د اولني ځناور په مجسمه کې ساه واچوي چې خبرې وکړي او وکولای شي هغه خلک ووژني چې د هغې مجسمې عبادت نه کوي. (۱۶) هغه ټول خلک د کوچنيو نه نيولي تر لويانو، شتمنو نه تر غريبو، ازادو نه تر غلامانو پورې مجبورول چې په خپل بڼي لاس يا تندي باندې يوه نښه ولگوي. (۱۷) هېچا نه شو کولای چې څه شی واخلي او يا يې خرڅ کړي، ترڅو پورې چې هغه نښه يا د هغه ځناور د نوم شمېره پرې نه وي لگېدلې چې د هغه د نوم څرگندونه کوي. (۱۸) د دې دپاره پوهه او حکمت په کار دی. نو څوک چې پوه وي بايد د هغه ځناور د شمېرې په معنی پوه شي، ځکه چې دا د انسان شمېره ده. هغه شمېره ده ۶۶۶.

وری او د هغه پیروان

۱۴ (۱) بیا ما وکتل او ومې لیدل چې د صهیون په غره باندې وری ولاړ ؤ او یو لک او څلورڅلوېښت زره کسان ورسره وو چې په تنديو باندې يې د هغه نوم او د هغه د پلار نوم لیکل شوی ؤ. (۲) ما د اسمان نه یو اواز واورېد چې د تېزو اوبو د غره‌هار او د تندر د لوړ اواز په شان ؤ. کوم اواز چې ما واورېد هغه داسې ؤ لکه چنگ غږوونکي چې خپل چنگونه غږوي. (۳) هغوی د تخت او د څلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په مخکې یوه نوې سندرې وویلې. هېچا دا سندرې زده کولای نه شوه، بې له هغو یو لک او څلورڅلوېښت زره کسانو څخه چې د ټولې نړۍ څخه په بېرته په بیه اخیستل شوي وو. (۴) دا هغه کسان دي چې ځانونه يې د جنسي اړیکو نه لېرې ساتلي دي. هر چېرته چې وری ځي نو هغوی ورپسې روان وي. هغوی د خدای او وري دپاره د انسانانو له منځ نه د اولني حاصل په توگه په بیه اخیستل شوي دي. (۵) هغوی هېڅ دروغ نه وايي او بې عیبې دي.

د درېو فرښتو پیغامونه

(۶) بیا ما بله فرښته ولیدله چې په اسمان کې الوتله، هغې د ځمکې په منځ اوسېدونکو، هر ملت، هرې قبیلې، هرې ژبې او هر قوم ته تلپاتې زېږی ورکاوه. (۷) هغې په لوړ اواز نارې وهلې: «د خدای څخه ووپرېږئ او هغه ته جلال ورکړئ، ځکه چې هغه وخت رارسېدلی دی چې هغه به

قضاوت کوي. د هغه عبادت وکړئ چې اسمان، ځمکه، بحر او چينې يې پيدا کړي دي.»

۸ د هغې نه وروسته دوهمه فرښته راغله او نارې يې ووهلې: «راولوبد، هغه لوی بابل راولوبد،

ځکه چې ټول قومونه لکه د هغې د زناکارۍ د شهوت د نشې تر اغيزې لاندې وو.»

۹ بيا د هغوی پسې درېمه فرښته راغله او په لوړ اواز يې نارې ووهلې: «څوک چې هغه ځناور

او د هغه مجسمې ته عبادت کوي او مني چې د هغه نښه په خپل تندي يا لاس باندې ولري،

هغه به د خدای د قهر او غضب شراب وڅښي، هغه ټينگ شراب چې هغه د خپل قهر په پياله کې

اچولي دي. هغوی به د سپېڅلو فرښتو او وري په حضور کې په اور او د ګوګرو په لمبو کې عذاب

وويني. ۱۱ د هغوی د عذاب لوگی به د تل دپاره راپورته کېږي او هر هغه څوک چې هغه ځناور او

د هغه مجسمې ته عبادت کوي او يا د هغه د نوم نښه ورباندې لګېدلې وي، نو هغوی به نه د شپې او

نه د ورځې آرام ولري.»

۱۲ دا په دې معنی ده چې د خدای د سپېڅلو خلکو دپاره صبر او زغم په کار دی چې د هغه

حکومونه ومني او عیسی ته وفادار پاتې شي.

۱۳ بيا ما د اسمان نه يو اواز واورېد چې ويل يې: «دا وليکه، بختور دي هغه خلک چې له

همدا اوس نه په څښتن باندې په ايمان کې مړه کېږي!» روح القدس وايي: «هو، هغوی به د خپلو

زحمتونو نه په آرام وي، ځکه چې د هغوی نېک عملونه به ورسره وي.»

د نړۍ د لو حاصل

۱۴ بيا ما وکتل او ومې ليدل چې يوه سپينه ورېځ رانېکاره شوه او په هغې باندې يو څوک ناست ؤ

چې د انسان په شان ؤ. د هغه په سر باندې د سرو زرو تاج ؤ او په لاس کې يې تېره لور ؤ. ۱۵ بيا

يوه بله فرښته د خدای د کور نه راووتله او هغه کس ته يې چې په ورېځې باندې ناست ؤ، په لوړ

اوز غږ وکړ: «خپل لور دې راواخله او ورپه، ځکه چې د لو وخت رارسېدلی دی او د ځمکې فصل

پوخ او تيار دی.» ۱۶ نو هغه کس چې په ورېځې باندې ناست ؤ خپل لور يې ځمکې ته واچاوه او

فصل ورپېل شو. (۱۷) بيا يوه بله فرېنټه د خدای له کور نه چې په اسمان کې ؤ، راووتله او د هغې په لاس کې هم يو تېره لور ؤ. (۱۸) بيا يوه بله فرېنټه د قربانۍ د خای نه راووتله، هغه د قربانۍ د خای د اور مسوولیت درلود او هغې فرېنټې ته يې چې تېره لور ورسره ؤ، په لوړ اواز نارې کړې او ويې ويل: «د خپل لور نه کار واخله او د نړۍ د تاکنونو نه د انګور وړي راټول کړه، ځکه چې انګور يې پاخه دي.» (۱۹) نو هغې فرېنټې خپل لور وروچاوه او د دې نړۍ د تاکنونو انګور يې راټول کړل او هغه يې د خدای د قهر او غضب د شربت ويستلو په لوی خم کې واچول. (۲۰) انګور يې د اورشليم د ښار نه دباندې د شربت ويستلو په خم کې تر پښو لاندې وزېږېدل او د خم نه د وينو سېلاب جاري شو او دا وينې لکه د اس د قيصو په اندازه لوړې وې او د درې سوه كيلومترو په اندازه لېرې لاړې.

فرېنټې او وروستنۍ بلاګانې

۱۵ (۱) بيا ما په اسمان کې يوه بله لويه او حيرانوونکې نښه وليدله. هلته اووه فرېنټې وې چې اووه بلاګانې ورسره وې. دا وروستنۍ بلاګانې وې، ځکه چې په دې سره د خدای قهر او غضب پای ته رسېږي.

(۲) ما د ښيښې په شان بحر وليد چې اور ورسره يوځای ؤ. هلته مې هغه خلک وليدل چې په ځناور او د هغه په مجسمې او د هغه د نوم په شمېرې باندې بريالي شوي وو. هغوی د ښيښې د بحر تر څنګ ولاړ وو او په لاسونو کې يې هغه چنګونه وو چې خدای ورته ورکړي وو. (۳) هغوی د خدای د خدمتگار موسی سندرې او د وري سندرې ويلي:

«ای خښتنه، ای مطلق قادره خدايه!

خومره لوی او عجيبه دي ستا کارونه

عادلانه دي او رښتيني دي ستا لاري

ای د قومونو پاچا!

٤) څوک دی چې ونه وپریږي ستا نه، ای څښتنه

او ستا د نوم ثنا او صفت ونه کړي؟

ځکه سپېڅلی یې یوازې ته

رابه شي ټول قومونه او تاته به وکړي عبادت

ځکه لیدلي ټولو ستا عادلانه کارونه»

٥) له دې نه وروسته مې ولیدل چې د خدای کور یعنی سپېڅلې څپمه په اسمان کې پرانیستل شوه،

٦) او د هغې نه اووه فرښتې د اووه بلاگانو سره راووتلې چې پاک او ځلېدونکي د کتان کالي یې

اغوستي وو او د سرو زرو پټی یې د خپلو سینو نه تاوه کړې وه. ٧) بیا د هغو څلورو اسماني

موجوداتو څخه یو یې هغو اووه فرښتو ته د سرو زرو اووه جامونه ورکړل چې هغه د خدای د قهر او

غضب څخه ډک وو، یعنی هغه خدای چې تل تر تله به ژوندی وي. ٨) بیا د خدای کور د خدای د

جلال او قدرت د لوگي څخه ډک شو او تر هغې پورې هېڅوک ورننوتلی نه شو، ترڅو چې د هغو

اووه فرښتو اووه بلاگانې پای ته نه وې رسېدلې.

د خدای د قهر جامونه

١٦) بیا ما د خدای د کور نه یو لوړ اواز واورېد چې هغو اووه فرښتو ته یې ویل: «لارې شیئ

او د خدای د قهر او غضب اووه جامونه په ځمکه باندې توی کړئ.»

٢) نو اوله فرښته لاره او خپل جام یې په ځمکه باندې توی کړ او د هغو خلکو په بدنونو باندې

چې د ځناور نښې یې درلودلې او د هغه مجسمې ته یې عبادت کاوه، خطرناکه او دردناکه زخمونه

رانیسکاره شول.

٣) دوهمې فرښتې خپل جام په بحر کې توی کړ او د بحر اوبه د مړي د وینې په شان شوې او د

بحر ټول ژوندي موجودات مړه شول.

٤ درېمې فرېنتې خپل جام په سیندونو او په چينو کې توی کړ او د هغو اوبه په وینو باندې بدلې شوې. ٥ بیا ما واورېدل چې هغې فرېنتې چې په اوبو باندې یې واک او اختیار درلود، وویل:

«ای سپېڅلی خدایه! چې ته یې او وې،

ته یې عادل

ځکه تا کړي دا قضاوتونه

٦ ځکه تویې کړې هغوی وینې

ستا د سپېڅلو خلکو او پیغمبرانو

څښلو دپاره دې هغوی ته ورکړې وینې

ځکه لایق وو هغوی د دې»

٧ ما د قربانی د ځای نه یو اواز واورېد چې ویل یې:

«ای څښتنه، مطلق قادره خدایه

عادلانه دي او رېښتیني قضاوتونه ستا»

٨ څلورمې فرېنتې خپل جام په لمر باندې توی کړ او لمر ته اجازه ورکړل شوه چې په خپل اور

باندې خلک وسوځوي. ٩ هغوی د هغې سختې گرمۍ له امله وسوځېدل او د خدای نوم ته یې

چې په دې بلاگانو باندې یې واک او اختیار درلود، کفر وویل. هغوی د خپلو گناهونو څخه توبه ونه

ویستله او د خدای ثنا یې ونه ویده.

١٠ پنځمې فرښتې خپل جام د هغه ځناور په تخت باندې توی کړ او د هغه پاچاهي په تياره کې ډوبه شوه. خلکو د درد له امله خپل غاښونه چيچل (١١) او د اسمان خدای ته به يې د خپلو دردونو او زخمونو له امله کفر ويل، خو د خپلو بدو کارونو څخه يې توبه نه ويستله.

١٢ شپږمې فرښتې خپل جام د فرات په لوی سيند کې توی کړ او د سيند اوبه وچې شوې، ترڅو د ختيځ د پاچاهانو د راتللو دپاره لاره تياره شي. (١٣) بيا ما وليدل چې د ښامار د خولې نه، د هغه ځناور د خولې نه او د هغه جعلي پيغمبر د خولې نه د چونگښو په شان درې پريان راووتل. (١٤) دا شيطاني روحونه دي چې معجزې ښايي. هغوی د ټولې نړۍ پاچاهانو ته ورځي چې هغوی سره راتول کړي چې د لوی قضاوت په ورځ د مطلق قادر خدای په وړاندې وجنگيږي.

١٥ څښتن وايي: «گورئ، زه به لکه د غله په شان ناڅاپه درشم. بختور دی هغه څوک چې بېداره وي، خپل کالي يې اغوستي وي، ترڅو هغه د خلکو په مخکې لوڅ ونه گرځي او ونه شرميږي!» (١٦) نو هغو پريانو پاچاهان په هغه ځای کې سره راتول کړل چې په عبراني کې ورته «ارمگدون» وايي.

١٧ بيا اوومې فرښتې خپل جام په هوا کې توی کړ او د خدای په کور کې د تخت نه يو لوړ اواز راغی چې ويل يې: «هرڅه پای ته ورسېدل!» (١٨) وروسته بيا برېښنا وپړکېدله او د تندرغړ او غرمبار شو او يوه داسې سخته زلزه وشوه چې د انسان د پيداينت راهيسې کله نه وه شوې. (١٩) هغه لوی ښار درې ټوټې شو او د نړۍ ټول ښارونه وران شول. خدای ته لوی بابل ور په ياد شو او هغه يې مجبور کړ چې هغه پياله وڅښي چې د هغه د ډېر قهر او غضب د شرابو نه ډکه وه. (٢٠) ټولې جزيرې له نظره پناه او ورکې شوې او غرونه له منځه لاړل. (٢١) د اسمان نه د انسانانو په سرونو باندې ډېره غټه رلی چې پنځه څلوېښت کيلوگرامه وزن يې درلود، را وورېدله او خلکو د دې رلی له امله خدای ته کفر ويل، ځکه چې دا ډېر سخت افت ؤ.

مشهوره بدلنه او ځناور

١٧ بيا د هغو اووه فرښتو څخه چې جامونه يې په لاس کې وو، يوه يې ماته راغله او راته ويې ويل: «راشه، چې زه درته هغه مشهوره بدلنه چې ډېرو سيندونو ته نژدې ناسته ده او سزا به

ورته ورکول کيږي، دروښاييم. (۲) د ځمکې پاچاهانو د هغې سره زنا کړې ده او د نړۍ خلک د هغې د زناکارۍ د شرابو په څښلو نشه شوي دي.» (۳) روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او هغې فرښتې زه دښتې ته بوتلم. هلته ما يوه ښځه وليدله چې په يو ځناور باندې چې سور رنگ يې ؤ، سپره وه. هغه ځناور اووه سروونه او لس ښکرونه لرل او په ټول بدن باندې يې کفري نومونه ليکل شوي وو. (۴) هغې ښځې بانجاني او سره کالي اغوستي وو او په سرو زرو، زبوراتو او مرغلو باندې سينگار شوي وه. د هغې په لاس کې د سرو زرو پياله وه چې د کرکې وړ کارونو او د هغې د زناکارۍ د ناپاکۍ څخه ډکه وه. (۵) د هغې په تندي باندې د پټ راز نه ډک يو نوم ليکل شوی ؤ: «لوی بابل، د ټولو بدلمنو او د ځمکې په منځ د ټولو د کرکې وړ کارونو مور.» (۶) ما وليدل چې هغه ښځه د خدای د سپېڅلو خلکو په وینه او د عیسی د شهیدانو په وینه نشه وه. کله چې ما هغه وليدله نو ډېر حيران شوم.

(۷) خو هغې فرښتې راته وويل: «ته ولې دومره حيران شوي؟ زه به تاته د هغې ښځې او د هغه ځناور چې اووه سروونه او لس ښکرونه لري او هغه ښځه ورباندې سپره ده، پټ راز ښکاره کړم. (۸) هغه ځناور چې تا وليده، يو وخت ؤ خو اوس نشته او هغه به د بې پايه کندی څخه راپورته شي او هلاک به شي. هغه خلک چې د ځمکې په منځ ژوند کوي او نومونه يې د نړۍ د پيدايښت نه مخکې د ژوندون په کتاب کې نه وي ليکل شوي، نو هغوی به د دې ځناور په ليدلو سره حيران شي، ځکه چې هغه يو وخت ؤ او اوس نشته، خو بياهم هغه به بيا راښکاره شي.

(۹) په دې شيانو باندې د پوهېدلو دپاره حکمت په کار دی. دا اووه سروونه د هغو اووه غونډيو استازيتوب کوي چې هغه ښځه ورباندې کښېني. هغوی هم د اووه پاچاهانو په معنی دي، (۱۰) چې پنځه يې د پاچاهۍ څخه لېرې شوي دي او يو يې اوس هم پاچاهي کوي او اووم يې لا تر اوسه نه دی راغلی او کله چې راشي، نو هغه بايد د لږ وخت دپاره وي. (۱۱) هغه ځناور چې يو وخت ژوندی ؤ خو اوس ژوندی نه دی، هغه اتم پاچا دی او د هغو اووه تنو څخه دی او هغه به هلاک شي. (۱۲) هغه لس ښکرونه چې تا وليدل، دا هغه لس پاچاهان دي چې تر اوسه لا پاچاهۍ ته نه دي رسېدلي، خو هغوی ته به د ځناور سره په پاچاهۍ کې د يو ساعت دپاره اختيار ورکړل شي. (۱۳) ځکه چې د هغوی ټولو مقصد يو دی، چې خپل قدرت او اختيار به هغه ځناور ته ورکوي. (۱۴) هغوی به د وري سره جنگ وکړي، خو وری به په هغوی باندې بريالی شي، ځکه چې هغه د

خبښتنانو خښتن او د پاچاهانو پاچا دی او کوم کسان چې په دې بریالیتوب کې ورسره دي، د هغه بلل شوي، غوره شوي، او وفادار پیروان دي.»

۱۵) بیا هغې فرښتې ماته وویل: «تا چې کومې اوبه ولیدلې چې هغه بدلمنه ورباندې ناسته وه، هغه قومونه، ولسونه، نژادونه او ژبې دي.» ۱۶) هغه لس ښکرونه چې تا ولیدل او هغه ځناور به د هغې بدلمنې څخه کرکه وکړي. هغوی به د هغې نه هرڅه واخلي او هغه به لوڅه پرېږدي. هغوی به د هغې د بدن غوښه وخوري او هغه به په اور کې وسوځوي. ۱۷) ځکه چې خدای د هغوی په زړونو کې دا غوښتنه او اراده پیدا کړې وه چې په یو زړه د خدای د مقصد د پوره کولو دپاره هغه ځناور ته د خپلې پاچاهۍ واک او اختیار ورکړي، ترڅو هغه څه چې خدای په خپل کلام کې ویلي دي هغه رښتیا شي. ۱۸) هغه ښځه چې تاسو ولیدله، دا هماغه لوی ښار دی چې د نړۍ په پاچاهانو حکومت کوي.»

د بابل راغورځېدل

۱۸) له دې نه وروسته ما یوه بله فرښته ولیدله چې د اسمان څخه رښکته کېدله. هغې ډېر واک او اختیار درلود او ځمکه د هغې د شان او شوکت نه رڼا شوه. ۱۹) هغې په لوړ اواز سره نارې ووهلې:

«راولوېد، لوی بابل راولوېد!

هغه شو د شیطانانو کور

پناه ځای شو د پېریانو

د هر ډول ناپاکو مرغانو پناه ځای شو

او د ناپاکو او چټلو ځناورو پناه ځای شو

۳ ځکه چې خښلي دي ټولو قومونو

د شهوت شراب د هغې د زناکاری

پاچاهانو د نیا کړې هغې سره زنا

او شتمن شوي د نړۍ سوداگران

په سبب د هغې د زیاتې عیاشۍ»

۴ بیا ما د اسمان نه یو بل اواز واورېد چې ویل یې:

«ای زما خلکو تاسو راووحئ د بابل د ښار څخه

هسې نه چې شی شریک د هغه په گناهونو کې

او راشي بلاگانې یې په تاسو باندې

۵ ځکه د هغې د گناهونو څخه

دي جوړې شوې داسې لوړې ډېرې

چې تر اسمانه رسي

او خدای ته په یاد دي د هغې بد عملونه

۶ داسې چلند وکړئ هغې سره

لکه چې څنگه هغې کړی دی د نورو سره

کوم څه چې کړي دي هغې

ورسره ويې كړئ دوه چنده تاسو

كوم شراب چې تيار كړي دي هغې تاسو ته

ورته ډكه كړئ پيالو د هغې

دوه چنده د قوي شرابو

څومره لويي چې وركوله خپل ځان ته هغې

او عياشي يې كوله

هغومره وركړئ ورته غم او عذاب

ځكه چې خپل زړه كې هغه وايي:

‘زه يم ناسته په تخت د ملكي په شان

زه كوندې نه يم او وبه نه وينمه هېڅكله غم’

له دې امله په هغې باندې به راشي

په يوه ورځ مصيبتونه داسې

لكه مرگ، غم او قحطي

او هغه به وسوځول شي په اور كې

ځكه څښتن خدای چې قضاوت كړي د هغې په هكله

هغه دی د قدرت خاوند»

٩ د ځمکې هغو پاچاهانو چې د هغې سره زنا کړې ده او د هغې سره یې د عیاشۍ نه خوند اخیستی دی، کله چې د هغې د سوځېدلو لوگی وويني، نو د هغې په حال به وژاړي او وير به وکړي. ١٠ هغوی به لېرې ولاړ وي او د هغې عذاب نه چې هغه به یې تېروي، ووپرېږي او وبه وايي:

«افسوس، افسوس، ای د بابل لوی ښاره!

ای قدرتمند ښاره!

په یو ساعت کې سزا درکړل شوه.»

١١ د نړۍ سوداگران به هم په بابل باندې ژړا او وير کوي، ځکه چې نور به هېڅوک هم د هغوی نه سودا نه اخلي. ١٢ هېڅوک به د هغوی سره زر، سپین زر، قیمتي تېرې، مرغلرې، ښه کتان، بانجاني ټوټې، وربنم، سرې ټوټې، ډول ډول خوشبویه لرگي، د فیل د غابونو، قیمتي لرگو، برنجو، اوسپنو او مرمرو نه جوړ شوي شيان ١٣ او ورسره دالچیني، مسالي، عطر، د مرکنډ، قیمتي خوشبويي، شراب، د زيتون تېل، اوږه، غنم، غویان او پسونه وانخلي او په اسونو، گاډۍ او په غلامانو او جنګي اسيرانو باندې یې سوداګري وکړه. ١٤ سوداگران به هغې ته ووايي:

«هغه شيان چې تا یې ارمان کاوه چې خپل یې کړې،

هغه دې ورکړل له لاسه،

تا له لاسه ده ورکړی خپله ښکلا او شان او شوکت

او نور به هېڅکله په لاس درنه شي.»

١٥ هغه سوداگران به چې د هغې د شيانو د خرڅولو نه شتمن شوي وو، لېرې ولاړ وي او د هغې د عذاب نه چې هغه یې تېروي، ووپرېږي او وير او ژړا به کوي ١٦ او وايي به:

«افسوس، افسوس په دې لوی ښار چې

چې به يې اغوستي وو ښه کتان،

بانجاني او سره کالي

او ښايسته شوی ؤ په سرو زرو، قيمتي تپرو

او مرغلرو باندې

﴿١٧﴾ ځکه چې هغې په يو ساعت کې هغه ټوله شتمني له لاسه ورکړه.»

د کشتی ټول خاوندان، مسافران، کشتيوانان او هغه خلک چې د بحر له لارې به يې خپل کاروبار کاوه، لېرې ولاړ وو. ﴿١٨﴾ کله چې هغو د هغه ښار د سوځېدلو لوگي وليده نو نارې يې ووهلې او ويې ويل: «د دې لوی ښار په شان به بل ښار چيرته وي؟» ﴿١٩﴾ هغوی په خپلو سرونو باندې خاورې بادولې او ژړاگانې او وير يې کاوه او ويل يې:

«فسوس، افسوس، په دې لوی ښار

چې شتمن شول د هغې په وسيله

ټول خاوندان د کشتی گانو

شو برباد په يو ساعت کې

﴿٢٠﴾ ای اسمانه، خوشحالي وکړه،

ای د خدای سپېڅلو خلکو،

ای رسولانو او پيغمبرانو،

شئ خوشحاله په هغې باندې،

ځکه چې ستاسو په خاطر

خدای قضاوت کړی هغې باندې»

۲۱) په دې وخت کې یوې زورورې فریبتې یوه تیره چې د ژرندې د یو غټ پل په شان وه،
راواخیستله او بحر ته یې گوزاره کړه او ویې ویل:

«په همدې ډول به بابل هغه لوی ښار

هم به گوزار کړای شي په زوره ښکته

او بیا به هم هېڅکله ونه لیدل شي

۲۲) نور به هېڅکله هم وانه ورپدل شي

تا کې اوازونه د چنگ غروونکو،

ساز غروونکو، شپېلی وهورونکو

او سرنې وهورونکو

نه به پیدا شي تا کې کوم کسبگر چې کاروبار کوي

او نه به بیا واورپدل شي تا کې اواز د ژرندې

۲۳) نور به ونه ولیدل شي تا کې د خراغ رڼا

او نه به واورپدل شي تا کې اوازونه د زوم او ناوې

ځکه چې ستا سوداگران ډېر قدرتمند خلک وو

د نړۍ د ټولو سوداگرانو څخه

او ټول قومونه غولولي وو تا خپلې جادو باندې

ستا په کوڅو کې بهېدلې وینې د پیغمبرانو

او د خدای د سپېڅلو خلکو

او د هغو ټولو خلکو وینه

چې وژل شوي دي د ځمکې په مخ

ده ستا په غاړه.»

۱۹ وروسته له دې ما په اسمان کې د گڼ شمېر خلکو لوړ او اوزونه واورېدل، هغوی نارې
وهلې:

«د خدای ثنا ووايي!»

خلاصون، جلال او قدرت دی زمونږ د خدای

ځکه رښتیني او عادلانه دي قضاوتونه د هغه

هغه د هغې لویې بدلمنې په هکله

چې فاسده یې کره ځمکه خپلې زناکاری باندې

ویې کره پرېکړه د سزا او د هغې څخه یې واخېست

بدل د وینې د خپلو خدمتگارانو»

٣ هغوی چيغې کړې یوځل بیا:

«د خدای ثنا ووايي!»

ځکه چې تل به پورته کيږي د هغه ښار لوگی.»

٤ بیا هغه څلورويشت مشران او څلور اسماني موجودات په ځمکه پرېوتل او خدای ته چې په

تخت باندې ناست و په سجده شول، عبادت يې وکړ او ويل يې: «امين، د خدای ثنا ووايي.» ٥

بیا د تخت نه یو اواز راغی چې ويل يې:

«ای د خدای ټولو خادمانو

ټولو خلکو چې وپرېږئ له هغه نه

که لویان یې یا کوچنيان

ثنا ووايي زمونږه د خدای»

د وري د واده جشن

٦ بیا مې د ډېرو زیاتو خلکو اوازونه واورېدل چې د سیند د اوبو د غره‌هار او د تندر د لوی

گرزهار په شان وو، چې ويل يې:

«د خدای ثنا ووايي!»

ځکه چې کاندې پاچاهي زمونږ څښتن

مطلق قادر خدای په پوره قدرت سره

٧ راځئ چې وکړو خوشحالي او خوښ واوسو

او بیان کړو د هغه لویي

خکه چې وخت رارسېدلی دی د وري د واده

او تیار کړی دی ناوې خپل ځان د هغه دپاره

۸ ورکړل شوي دي هغې ته ډېر ښه، ځلېدونکي

او پاک کتان کالي چې وايي غوندي.»

ښه کتان د خدای د سپېڅلو خلکو ښه عملونه دي.

۹ بیا فرښتې ماته وویل: «دا ولیکه: بختور دي هغه خلک چې د وري د واده مېلمستیا ته وربلل شوي دي.» او همدارنگه هغې وویل: «دا د خدای رښتیني کلام دی.» ۱۰ بیا زه د هغې په پښو کې پرېوتم چې سجده ورته وکړم، خو هغې راته وویل: «نه، داسې مه کوه! زه هم ستا او ستا د ورونو په شان د خدای یوه خدمتگاره یم چې په عیسی باندې د خپل ایمان په هکله شاهدي ورکوي، یوازې خدای ته عبادت کوه! ځکه چې د عیسی په هکله شاهدي ورکول د نبوت الهام دی.»

په سپین اس باندې سپاره کسان

۱۱ بیا ما ولیدل چې اسمان پرانیستل شو او یو سپین اس هلته ولاړ ؤ او هغه کس چې ورباندې سپور ؤ، د هغه نوم «وفادار او رښتیني» ؤ، ځکه چې هغه د عدالت له مخې قضاوت او جنگ کوي. ۱۲ د هغه سترگې د اور د لمبو په شان وې او په سر باندې یې ډېر تاجونه وو. په هغو باندې یو نوم لیکل شوی ؤ چې له هغه پرته بل هېڅوک پرې نه پوهېده. ۱۳ هغه په وینو ککړه یوه چپنه اغوستې وه او د هغه نوم «د خدای کلام» ؤ. ۱۴ اسماني لښکرې چې د سوچه سپین ښه کتان کالي یې اغوستي وو او په سپینو اسونو باندې سپاره وو، هغه پسې روان وو. ۱۵ د هغه د خولې نه یوه تېره توره راووتله چې قومونه پرې ووهي. هغه به د اوسپنې په امسا باندې په هغوی حکومت کوي. هغه به د مطلق قادر خدای د قهر او غضب شراب په خم کې یعنې په هغه لوبښي کې چې د انګورو

شربت په کې وباسي، تر پښو لاندې کوي. ﴿١٦﴾ د هغه په چپنه او ورون باندې دا نوم لیکل شوی دی: «د پاچاهانو پاچا او د خښتانو خښتن.»

﴿١٧﴾ بیا ما یوه فرښته ولیدله چې په لمر کې ولاړه وه او په اسمان کې یې الوتونکو مرغانو ته په لور اواز نارې کړې: «راشئ او د خدای په لویه مېلمستیا کې سره راتول شئ» ﴿١٨﴾ او د پاچاهانو، جنرالانو، جنگیالیو، د اسونو او په هغو باندې د سپرو خلکو غوښې او د ټولو انسانانو که ازاد دي یا غلامان، او که لویان وي یا واړه، غوښې وخورئ.» ﴿١٩﴾ بیا ما ولیدل چې هغه ځناور او د نړۍ پاچاهان او د هغوی لښکرې سره راتولې شوې چې د هغه چا سره چې په اس باندې سپور ؤ او د هغه د لښکرو سره وجنګېږي. ﴿٢٠﴾ خو هغه ځناور او هغه جعلی پیغمبر چې د هغه ځناور په خاطر یې معجزې ښودلې وې، ونيول شول. په دې معجزو باندې هغه جعلی پیغمبر هغه خلک غولول چې د هغه ځناور نښه یې درلودله او د هغه مجسمې ته یې سجده کړې وه. نو هغه ځناور او جعلی پیغمبر دواړه د اور هغه جهیل ته ژوندي وغورځول شول چې د ګوګړو لمبې ترې پورته کېدلې. ﴿٢١﴾ خو د هغوی ټولې لښکرې په هغې تورې باندې ووژل شوې چې په اس باندې د سپور سړي د خولې څخه راووتله او ټولو مرغانو د هغوی په غوښو ځانونه ماړه کړل.

زر کاله پاچاهي

﴿٢٠﴾ بیا ما یوه فرښته ولیدله چې د اسمان نه رابښکته کېدله چې د بې پایه کندی کیلي او یو لوی زنځیر ورسره وو. ﴿٢١﴾ هغې ښامار یعنې هغه زور او پخوانی مار چې هماغه ابلیس یا شیطان دی، ونيوه او تر زرو کالو پورې یې په زنځیر وتړلو. ﴿٢٢﴾ فرښتې هغه بې پایه کندی ته وغورځاوه، دروازه یې ورپسې وتړله او مهر یې ورباندې ولگاوه، ترڅو زر کاله پوره شوي نه وي، هغه نور ونه شي کولای چې قومونه وغولوي. له هغې وروسته باید د لږ وخت دپاره ازاد کړای شي.

﴿٢٣﴾ بیا مې تختونه ولیدل چې هغه خلک پرې ناست وو چې د قضاوت کولو واک او اختیار ورته ورکړل شوی ؤ او د هغو کسانو روحونه مې ولیدل چې سرونه یې د عیسی په هکله د شاهدی ورکولو او د خدای د کلام په خاطر پرې کړل شوي وو. دا هغه خلک وو چې هغه ځناور او د هغه مجسمې

ته يې سجده نه وه کړې او د هغوی تندي او لاسونو د هغو نښه نه درلودله. هغوی ټول بېرته راژوندي شول او د مسيح سره يې تر زرو کالو پورې پاچاهي وکړه. (٥) خو هغه نور خلک چې مړه شوي وو، تر هغې پورې ژوندي نه شول ترڅو زر کاله پوره شوي نه وو. دا د مړو نه لومړنی بيا راژوندي کېدل دي. (٦) بختور او سپېڅلی شوی هغه څوک دی چې په دې لومړني بيا راژوندي کېدلو کې شريک دی. ځکه چې په داسې خلکو د دوهم مرگ زور نه رسېږي، بلکې هغوی به د خدای او مسيح کاهنان وي او د هغه سره به تر زرو کالو پورې پاچاهي کوي.

د شيطان ماتې

(٧) کله چې زر کاله پوره شي نو شيطان به د زندان څخه راخلاص شي. (٨) هغه به راووتی او د نړۍ د څلورو کنجونو قومونه چې جوج او ماجوج بلل کېږي، وغولوي او هغوی چې د بحر د شگو په شان بې شمېره دي، د جنگ دپاره سره راټول کړي. (٩) هغوی په ټوله نړۍ کې خواره شول او د خدای د سپېڅلو خلکو کمپ او گران ښار يعنې اورشليم يې کلابند کړ، خو د اسمان نه ورباندې اور نازل شو او هغوی يې تباه کړل. (١٠) بيا شيطان چې هغوی يې غولولي وو، د اور او گوگړو جهيل ته وغورځول شو، يعنې هغه ځای ته چې هغه ځناور او جعلی پيغمبر هم په کې غورځول شوي وو. هغوی به هلته شپه او ورځ د تل دپاره عذاب ويني.

وروستنی قضاوت

(١١) بيا مې يو لوی سپين تخت وليده چې يو کس ورباندې ناست ؤ. ځمکه او اسمان د هغه د مخې نه وتښتېدل او نور ونه ليدل شول. (١٢) بيا ما مړي وليدل که غټ وو يا کوچني، د تخت په مخکې ولاړ وو او کتابونه پرانيستل شول. وروسته د دې کتابونو څخه بيا بل کتاب پرانيستل شو، يعنې د ژوندون کتاب. د مړو په هکله لکه څنگه چې په کتابونو کې ليکل شوي وو او د هغوی د عملونو له مخې قضاوت وشو. (١٣) بحر چې کوم مړي ساتلي وو، هغه يې بېرته ورکړل او مرگ او قبر هم هغه بېرته ورکړل او د هر چا قضاوت د هغه د عمل له مخې وشو. (١٤) بيا مرگ او قبر د اور جهيل ته وغورځول شول. د بحر دا اور دوهم مرگ دی. (١٥) د چا نوم چې د ژوندون په کتاب کې نه ؤ ليکل شوی، هغه د اور جهيل ته وغورځول شو.

نوی اسمان او نوې ځمکه

۲۱ ﴿۱﴾ بیا ما یو نوی اسمان او نوې ځمکه ولیدله، ځکه چې لومړنی اسمان او لومړنی ځمکه ورک شول او بحر نور نه ؤ. ﴿۲﴾ ما سپېڅلی ښار یعنی نوی اورشلیم ولیده چې د خدای له خوا د اسمان نه رابنکته کېده او داسې تیار کړای شوی ؤ لکه چې ناوې د خپل مېړه دپاره سینگار شوي وي. ﴿۳﴾ ما د تخت نه یو لوړ اواز واورېد چې ویل یې: «گورئ، اوس د خدای د اوسېدلو ځای د خلکو په منځ کې دی. خدای به د هغوی سره اوسېږي. هغوی به د هغه قوم وي او هغه به خپله به د هغوی په منځ کې د هغوی خدای وي. ﴿۴﴾ خدای به د هغوی د سترگو ټولې اوبسکې وچې کړي. نور به مرگ، ویر، ژړا او درد نه وي، ځکه چې پخواني شیان تېر شوي دي.»

﴿۵﴾ هغه کس چې په تخت ناست ؤ، وبې ویل: «گورئ، زه ټول شیان نوي کوم.» همدارنگه هغه راته وویل: «دا ولیکه، ځکه چې دا خبرې د باور وړ او رښتیا دي.» ﴿۶﴾ او بیا یې ماته وویل: «دا وشول! زه الف او یا، اول او اخر یم. هرڅوک چې تېری وي زه به هغه ته د چینې څخه د ژوندون اوبه په وړیا توگه ورکړم. ﴿۷﴾ څوک چې بریالی شي، هغه به د دې ټولو برکتونو وارث شي. زه به د هغه خدای یم او هغه به زما اولاد وي. ﴿۸﴾ خو د وېرېدونکو، بې ایمانانو، فاسدانو، قاتلانو، زناکارانو، جادوگرانو، بت پرستانو او ټولو دروغجنو خلکو ځای به د اور په جهیل او سوځېدونکو گوگړو کې وي. دا دوهم مرگ دی.»

نوی اورشلیم

﴿۹﴾ بیا د هغو اووه فرښتو څخه یوه فرښته چې د اووه بلاگانو نه ډک جامونه ورسره وو، ماته راغله او ویې ویل: «راشه، زه به تاته ناوې یعنی د وري ښځه دروښایم.» ﴿۱۰﴾ بیا کله چې زه د روح القدس تر اغېزې لاندې وم، فرښتې زه د یو ډېر لوړ غره څوکې ته بوتلم او د اورشلیم سپېڅلی ښار یې چې د خدای له خوا د اسمان څخه رابنکته کېده، راته وښوده. ﴿۱۱﴾ دا ښار د خدای په جلال روښانه ؤ. هغه د قیمتي تیږو په شان ځلېده او د لعل او بلور په شان صفا ؤ. ﴿۱۲﴾ دې ښار لوی او لوړ دېوالونه درلودل او دولس دروازې یې لرلې او په هره دروازه کې یې فرښته ولاړه وه. په دروازو باندې د اسراییلو د قوم د دولسو قبیلو نومونه لیکل شوي وو. ﴿۱۳﴾ درې دروازې د ختیځ خواته،

درې د شمال خواته، درې د جنوب خواته او درې دروازې د لوېديځ خواته وې. (۱۴) د ښار دېوال په دولسو بنيادونو باندې جوړ شوی ؤ او په هغو باندې د وري د دولسو رسولانو نومونه ليکل شوي وو.

(۱۵) کومې فرښتې چې زما سره خبرې کولې د هغې په لاس کې د سرو زرو يو متر ؤ چې د ښار او د هغه د دروازو او دېوالونو اندازه ورباندې معلومه کړي. (۱۶) ښار د مربع په شکل جوړ شوی ؤ چې اوږدوالی او پلنوالی يې يو شان ؤ او فرښتې د هغه متر په وسيله دا ښار اندازه کړ چې دولس زره ستاديا ؤ. د هغه اوږدوالی، پلنوالی او لوړوالی يو برابر ؤ. (۱۷) بيا هغې دېوالونه اندازه کړل چې يو سل او څلور څلوېښت کيوټ لوړوالی يې درلود چې دا د انساني معيار له مخې ؤ چې فرښتې ورڅخه هم کار اخيسته. (۱۸) دېوال د لعلونو څخه جوړ شوی ؤ په داسې حال کې چې خپله ښار د سوچه سرو زرو نه جوړ شوی ؤ او د ښيښې په شان صفا ؤ. (۱۹) د ښار د دېوالونو بنيادونه په ډول ډول قيمتي تېرو باندې سينگار کړای شوي وو. اولنی بنياد د لعلونو، دوهم د لاجوردو، درېم د سپينو عقيقو، څلورم د زمردو، (۲۰) پنځم د عقيقو، شپږم د جیگري عقيقو، اووم د زبرجدو، اتم د شينچکي ياقوتو، نهم د زيرو ياقوتو، لسم د غرني مرغلرو، يوولسم د فېروزې او دولسم د ارغواني ياقوتو څخه جوړ شوی ؤ. (۲۱) هغه دولس دروازې دولس مرغلرې وې، يعنې هره دروازه د يوې مرغلرې څخه جوړه شوې وه. د ښار لوی سرک د سوچه سرو زرو او د ښيښې په شان صفا وه.

(۲۲) ما په ښار کې د خدای کور ونه لیده، ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای او وری خپله د دې ښار د خدای کور دی. (۲۳) هغه ښار د لمر يا د سپوږمۍ رڼا ته اړتيا نه لري، ځکه چې د خدای جلال هغه روښانه کوي او وری د هغه څراغ دی. (۲۴) د هغه په رڼا کې به قومونه گرځي او د نړۍ پاچاهان به د خپل شان او شوکت سره هغه ته ورننوخې. (۲۵) د ښار دروازې د ورځې له خوا هېڅکله نه بندېږي او هلته به هېڅ شپه نه وي. (۲۶) هغوی به د قومونو شان او شوکت او عزت دې ښار ته راوړي. (۲۷) خو هېڅ ناپاکه شيان به دې ښار ته ورننوتلی نه شي او نه به هغه څوک چې د کرکې وړ کارونه کوي او نه دروغجن خلک. يوازې هغه کسان به هغه ښار ته ورننوخې چې نومونه يې د وري د ژوندون په کتاب کې ليکل شوي دي.

۲۲ ﴿۱﴾ بيا فرښتې ماته د ژوندون د اوبو سيند وښوده چې د بلور په شان ځلېده او د خدای او وري د تخت څخه بهېده ﴿۲﴾ او د ښار د لوی سرک له منځ نه تېرېده. د سيند په دواړو غاړو کې د ژوندانه ونه وه چې په کال کې به يې دولس ډوله مېوه نيوله او هره مياشت به يې مېوه نيوله. د دې ونې پانې د قومونو د علاج دپاره وې. ﴿۳﴾ په هغه ښار کې به نور داسې شی نه وي چې د خدای لعنت ورباندې وي. د خدای او وري تخت به په هغه ښار کې وي او د خدای خدمتگاران به د خدای عبادت کوي. ﴿۴﴾ هغوی به هغه مخامخ ويني او د هغه نوم به د هغوی په تنديو باندې ليکل شوی وي. ﴿۵﴾ هلته به نوره شپه نه وي او هغوی به د څراغ يا لمر رڼا ته اړتيا نه لري، ځکه څښتن خدای به د هغوی دپاره رڼا وي او هغوی به تل تر تله هلته پاچاهي کوي.

د عیسی راتلل

﴿۶﴾ بيا فرښتې ماته وويل: «دا خبرې د باور وړ او رښتيا دي. څښتن خدای چې خپلو پيغمبرانو ته الهام ورکوي، خپله فرښته رالېږلې ده چې خپلو خدمتگارانو ته هغه شيان وروښايي چې ډېر زر به پېښ شي.»

﴿۷﴾ عیسی مسیح وايي: «واورئ، زه زر درځم، بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگويانې او پيغام مني.»

﴿۸﴾ زه يو حنا هغه څوک يم چې دا شيان مې واورېدل او ومې ليدل. څنگه چې مې دا شيان واورېدل او وليدل نو د هغې فرښتې په پښو کې چې دا شيان يې راته ښودلي وو، پرېوتم چې سجده ورته وکړم. ﴿۹﴾ خو هغې ماته وويل: «داسې مه کوه! زه خو ستا او ستا د ورونو يعنې پيغمبرانو او هغو کسانو په شان د خدای يوه خدمتگاره يم چې په دې کتاب کې ليکل شوي خبرې مني. يوازې د خدای عبادت کوه.»

﴿۱۰﴾ بيا هغې ماته وويل: «د دې کتاب پېشگويانې او پيغام مه پټوه، ځکه چې هغه وخت نژدې دی چې دا شيان به پېښ شي. ﴿۱۱﴾ پرېرېده چې بدکاران خپل بد کارونه وکړي او فاسد خلک خپل فساد ته دوام ورکړي، عادلان دې خپلو نېکو کارونو ته دوام ورکړي او سپېڅلي خلک دې سپېڅلي

اوسي.»

١٢ عيسى وايي: «واوري، زه زر درخم او د ځان سره به هرچا ته د هغه د عملونو سره سم اجر او بدل ورکړم. ١٣ زه الف او يا يم، زه اول او اخر يم، زه ازل او ابد يم.»

١٤ بختور دي هغه خلک چې خپلې چينې پاکې ووينځي، ترڅو د دې حق ولري چې د ژوندانه د ونې مېوه وڅوري او وکولای شي چې ښار ته د دروازو له لارې ورننوځي. ١٥ خو سبي، جادوگران، زناکاران، قاتلان، بت پرستان او دروغجن خلک به د ښار څخه دباندې پاتې وي.

١٦ «ما عيسى، خپله فرېبنته تاسو ته درولېرله چې کليساگانو دپاره دا پيغام ورسوي. زه د داود د نسل څخه يم او د سهار ځلېدونکي ستوري يم.»

١٧ روح القدس او ناوې عيسى ته وايي: «راشه!» او څوک يې چې اوري، هغه دې هم ووايي: «راشه!» څوک چې تېرى وي، هغه دې راشي، او څوک چې د ژوندون اوبه غواړي، هغه دې دا اوبه لاسته راوړي، ځکه چې وړيا دي.

١٨ زه يوحنا هر هغه چاته چې د دې کتاب پېشگويانې او پيغام اوري، خبرداري ورکوم چې که چېرې څوک د خپل ځان نه په هغه کې کوم شى ورزيات کړي، نو خداى به هغه بلاگانې چې په دې کتاب کې بيان شوي دي، د هغه په سر باندې راولي. ١٩ او که څوک د دې پېشگويانو او پيغام څخه کوم څه کم کړي، نو خداى به هغه د ژوندانه د ونې او سپېڅلي ښار نه چې په دې کتاب کې بيان شوي دي، بې برخې کړي.

٢٠ هغه څوک چې د دې ټولو شيانو په هکله شاهدي ورکوي، وايي: «هو، زه زر درخم!» امين، اى څښتنه عيسى، راشه! ٢١ په تاسو ټولو باندې دې د څښتن عيسى فضل وي.